

Reg. No. B. 431

શ્રીમદ્વિજયાનન્દસૂરિ સદ્ગુરુભ્યો નમઃ

શ્રી

આત્માનન્દ પ્રકાશ.

॥ સ્વધરાવૃત્તમ્ ॥

જૈના રક્ષન્તુ ધર્મં વિમલમતિયુતાસ્ત્યકરાગાદિદોષા

જૈનાન્ ધર્મઞ્ચ પાતુ પ્રશિથિલપ્રબલક્રોધશત્રૂનુદારાન્ ।

જૈનૈરુત્સાહશીલૈઃ પ્રિય નિજવિષયૈરસ્તુ ભદ્રં સ્વમૂમેર્

‘આત્માનન્દ’ પ્રકાશો વિતરતુ ચ સુખં શ્રી જિનાહ્માપરેભ્યઃ ॥ ૧ ॥

પુ૦ ૨૪ મું

બીર સં. ૨૪૫૩. વૈશાખ. આત્મ સં. ૩૧ { અંક ૧૦ મો.

પ્રકાશક—શ્રી જૈન આત્માનન્દ સભા—ભાવનગર.

વિષયાનુક્રમણિકા.

૧	પ્રેમમયી પ્રાર્થના.	૨૬૭	૯	શીકારીને.	૨૮૨
૨	જનશાળામાં આવો	૨૬૮	૧૦	મૃત્યુ !	૨૮૩
૩	શુદ્ધિ—માહાત્મ્ય.	૨૬૯	૧૧	સુધારો.	૨૮૬
૪	પાપનું બાન.	૨૭૧	૧૨	ઉપદેશક પદ.	૨૮૭
૫	કેટલાક ઉપયોગી વિચારો.	૨૭૪	૧૩	પ્રકીર્ણ, વર્તમાન સમાચાર... ..	૨૮૮
૬	પશ્ચાતાપ અને માણી !	૨૭૯	૧૪	સ્વીકાર અને સમાલોચના.	૨૯૦
૭	તેજ ક્યારે થશે ?	૨૮૦	૧૫	અમારો સત્કાર.	૨૯૨
૮	પ્રશ્નોત્તર.	૨૮૧	૧૬	ધાર્મિક અભ્યાસક્રમ... ..	૨૯૩

વાર્ષિક મૂલ્ય રૂ. ૧) દેપાલ ખર્ચ ૪ આના.

ભાવનગર—આનંદ પ્રીન્ટીંગ પ્રેસમાં સાહ શુભાખ્યંદ લલ્લુભાઈએ છાપ્યું.

જાહેર ખબર.

ગયા અંકમાં જણાવ્યા મુજબ આ માસિકમાં જાહેર ખબર આપવાના ભાવો નીચે મુજબ છે, જે ભાવો મધ્યમસર છે; વળી આ માસિક સમાજમાં વિશેષ પ્રકારે પ્રખ્યાતિ પામેલ હોવાથી જાહેર ખબર આપનારને યોગ્ય લાભ જલદી થાય છે.

જૈન સંઘ તથા પાંજરાપોળ જેવી ખાસ સંસ્થાઓની ખાસ જાહેર ખબરો સેવા આપવા તરીકે મફત છાપવામાં આવે છે.

નીચે પ્રમાણે ભાવો છે.

માત્ર જૈન ધર્મના નિયમાનુસારજ ગ્રંથો વગેરે ધર્મને લગતીજ જાહેર ખબરો લેવામાં આવશે.

૧ પ્રથમ વખત ચાર લાઇનનો એક રૂપૈયો.

૨ ફરી ફરી તેજ છપાવે તો બીજી વખતે છ લાઇનનો એક રૂપૈયો.

એકજ વખત.

ત્રણ માસ

છ માસ

એક વર્ષ

૩ અર્ધું પાનું રૂ. ૫) પાંચ

રૂ. ૧૫)

રૂ. ૨૫)

રૂ. ૪૫)

૪ આખું પાનું રૂ. ૧૦) દસ

રૂ. ૨૫)

રૂ. ૫૦)

રૂ. ૮૫)

“ આત્મવિશુદ્ધિ ગ્રંથ. ”

જેમાં શુદ્ધ આત્માનું સ્વરૂપ, શુદ્ધ આત્માનું આરાધન, આત્મપ્રાપ્તિનાં સાધનો, વિકલ્પોથી થતું દુઃખ, જીવનો પશ્ચાતાપ વગેરે અનેક વિષયોથી ભરપૂર સાદી સરલ ગુજરાતી ભાષામાં કોઇ પણ મનુષ્ય સમજી શકે તેવી રીતે આચાર્ય મહારાજ શ્રી વિજય-કેશરમુરિજીએ લખેલો આ ગ્રંથ છે. જેના પઠનપાઠનથી વાચકને આત્માનંદ થતાં, કર્મોને નાશ કરવાની પ્રબળ ઇચ્છા થતાં મોક્ષને નજીક લાવી મુકે છે. આત્મસ્વરૂપના ઇચ્છક મનુષ્યને આ ગ્રંથ મનનપૂર્વક વાંચતાં પોતાનો જન્મ સફળ થયો માની તેટલો વખત તો ચોક્કસ શાંતરસ-વૈરાગ્યરસનાં મગ્ન થાય છે. શેઠ ઝવેરભાઈ ભાઈચંદ સીરીઝના ત્રીજા પુણ્ય તરીકે પ્રગટ થયેલ છે. પાકું પુઠું કિંમત ૦-૮-૦

વસુદેવ હિંડી મૂળ—નિર્ણયસાગરપ્રેસમાં, ઉંચા ઇંગ્લીશ લેઝર પેપર ઉપર શાસ્ત્રી સુંદર ટાઇપમાં છપાય છે. તે સંખ્યા વિશેષ માહેતી હવે પછી આપીશું.

શ્રી પંચપ્રતિકમણ સૂત્ર અર્થ સહિત.

મૂળ, ભાવાર્થ, વિશેષાર્થ નોટ વગેરે. તદ્દન શિક્ષણની પદ્ધતિએ નવી શૈલીથી અર્થ વગેરે સહિત રચના, બાળક, બાળકીઓ જલદીથી મૂળ તથા અર્થ સરલ રીતે શીખી શકે તેવી રીતે તૈયાર કરી છપાવેલ છે. શાળાઓ માટે ખાસ ઉપયોગી. વધારે લખવા કરતાં મંગાવી ખાત્રી કરો. કિંમત રૂ. ૧-૧૨-૦ મુદ્દલ કિંમત પોસ્ટેજ જુદું.

અંથના પ્રમાણે આખી સુતવાણીના આશયને વિશેષ પ્રમાણુભૂત કરી બતાવ્યો છે. આથી મૂળ અંથની મહત્તામાં વૃત્તિકારે મોટો વધારો કર્યો છે, એમ નિઃસંશય કહેવું જોઈએ.

અંથકર્તા મહાનુભાવ હરિભદ્રસૂરિજીએ શ્રુતઆગમ મહાન સાગરમાંથી ઉદ્ધાર કરેલા આ અંથને એક બિંદુ રૂપ ગણી તેનું નામ ધર્મબિંદુ આપેલું છે, પણ આ ઉપયોગી અંથ આધુનિક જૈન પ્રગતને એક વિવિધ જ્ઞાનનો મહાસાગર રૂપ થઈ પડે તેવો છે. આ મહાન ધર્મઅંથની અષ્ટાધ્યાયી જે મુક્તામણિની માતાની જેમ કંઠમાં ધારણ કરી રાખવામાં આવે તો તેનો અભ્યાસી યાવજીવિત સદાચાર, સન્નિતિ અને સદ્ધર્મનો પરમ ઉપાસક બની પરિણામે પરમ પદનો અધિકારી બને છે.

આ પ્રમાણે ગૃહસ્થ અને યતિધર્મને વિસ્તારથી પ્રતિપાદન કરનારો આ અંથ રચવામાં આવ્યો છે કે જે, મનનપૂર્વક વાંચવાથી અધિકારી પોતાના અધિકાર પ્રમાણે સ્વકર્તવ્યના સ્વરૂપને સારી રીતે જાણી શકે છે. ઉપરાંત જૈનધર્મના આચાર, વર્તન, નીતિ વિવેક અને વિનયના શુદ્ધ સ્વરૂપ સાથે તત્ત્વોના રહસ્યને સારી રીતે સમજી શકે છે. મુનિ અને ગૃહસ્થ એ દ્વિપુટી જે આ અંથને આદ્યંત વાંચે તો સ્વધર્મ-સ્વકર્તવ્યના યથાર્થ સ્વરૂપને જાણી પોતાની મનોવૃત્તિને ધર્મરૂપ કલ્પવૃક્ષનો શીતળ છાયાની આશ્રિત કરી અનુપમ આનંદના સંપાદક બને છે. અંથ લેખનની શૈલી અંદરના સિદ્ધાંત તથા પ્રાસાદિક ભાષા સર્વ શિષ્ટ જનોની પરમ સ્તુતિના પાત્ર હોઈ મનોબળ, મનોભાવ અને હૃદયશુદ્ધિને વધારનારા છે. દુઃકામાં કહેવાનું કે આ સંસારમાં પરમ શ્રેય માર્ગે જીતી મોક્ષ પર્યન્ત સાધન પ્રાપ્ત કરવાની શુભ ભાવના ભાવનાર મુનિએ તેમજ ગૃહસ્થે મહાનુભાવ હરિભદ્ર સૂરિની પ્રતિભાનો આ પ્રસાદ નિરંતર પ્રાપ્ત કરવા યોગ્ય છે.

આ અંથની આ બીજી આવૃત્તિ છે, તેમાં મૂળ સૂત્ર શાસ્ત્રી ટાઇપમાં અને ભાષાંતર ગુજરાતી ટાઇપમાં છપાવેલ છે.

આ અંથ આપણી શ્રી જૈન શ્વેતાંબર કોનફરન્સની એન્જુકેશન બોર્ડે ધાર્મિક અભ્યાસક્રમમાં શાળા, પાઠશાળાઓમાં ચત્તાવવા મંજૂર કરેલ છે. તેની પ્રથમ આવૃત્તિ નહિં રહેવાથી આ બીજી આવૃત્તિ ઉંચા ગ્લેઝ કાગળો ઉપર, સુંદર ગુજરાતી ટાઇપથી છપાવી, સુશોભિત પાકા કપડાની બાઈડીંગથી મજબૂત બંધાવેલ છે. કેમી સાઇઝમાં શુભારે ચારશેહ પાનાના આ અંથની માત્ર રૂ. ૨-૦-૦ કિંમત રાખેલી છે. પોસ્ટેજ જુદું.

લખો—

શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા.

ભાવનગર.

અંથેના પ્રમાણો આખી સુત્રવાણીના આશયને વિશેષ પ્રમાણુભૂત કરી બતાવ્યો છે. આથી મૂળ ગ્રંથની મહત્તામાં વૃત્તિકારે મોટો વધારો કર્યો છે, એમ નિઃસંશય કહેવું જોઈએ.

ગ્રંથકર્તા મહાનુભાવ હરિભદ્રસરિજીએ શ્રુતઆગમ મહાન સાગરમાંથી ઉદ્ધાર કરેલા આ ગ્રંથને એક બિંદુ રૂપ ગણી તેનું નામ ધર્મબિંદુ આપેલું છે, પણ આ ઉપયોગી ગ્રંથ આધુનિક જૈન પ્રગતને એક વિવિધ જ્ઞાનનો મહાસાગર રૂપ થઈ પડે તેવો છે. આ મહાન ધર્મગ્રંથની અષ્ટાધ્યાયી જે મુક્તામણિની માતાની જેમ કંઠમાં ધારણુ કરી રાખવામાં આવે તો તેનો અભ્યાસી યાવજીવિત સદાચાર, સન્નિતિ અને સદ્ધર્મનો પરમ ઉપાસક બની પરિણામે પરમ પદનો અધિકારી બને છે.

આ પ્રમાણુ ગૃહસ્થ અને યતિધર્મને વિસ્તારથી પ્રતિપાદન કરનારો આ ગ્રંથ સ્વયંમાં આવ્યો છે કે જે, મનનપૂર્વક વાંચવાથી અધિકારી પોતાના અધિકાર પ્રમાણુ સ્વકર્તવ્યના સ્વરૂપને સારી રીતે જાણી શકે છે. ઉપરાંત જૈનધર્મના આચાર, વર્તન, નીતિ વિવેક અને વિનયના શુદ્ધ સ્વરૂપ સાથે તત્ત્વોના રહસ્યને સારી રીતે સમજી શકે છે. મુનિ અને ગૃહસ્થ એ દ્વિપુટી જે આ ગ્રંથને આદ્યંત વાંચે તો સ્વધર્મ-સ્વકર્તવ્યના યથાર્થ સ્વરૂપને જાણી પોતાની મનોવૃત્તિને ધર્મરૂપ કલ્પવૃક્ષનો શીતળ છાયાની આશ્રિત કરી અનુપમ આનંદના સંપાદક બને છે. ગ્રંથ લેખનની શૈલી અંદરના સિદ્ધાંત તથા પ્રાસાદિક ભાષા સર્વ શિષ્ટ જનોની પરમ સ્તુતિના પાત્ર હોઈ મનોબળ, મનોભાવ અને હૃદયશુદ્ધિને વધારનારા છે. ટુંકામાં કહેવાનું કે આ સંસારમાં પરમ શ્રેય માર્ગે જીતી મોક્ષ પર્યન્ત સાધન પ્રાપ્ત કરવાની શુભ ભાવના ભાવનાર મુનિએ તેમજ ગૃહસ્થે મહાનુભાવ હરિભદ્ર સરિની પ્રતિભાનો આ પ્રસાદ નિરંતર પ્રાપ્ત કરવા યોગ્ય છે.

આ ગ્રંથની આ બીજી આવૃત્તિ છે, તેમાં મૂળ સૂત્ર શાસ્ત્રી ટાઇપમાં અને ભાષાંતર ગુજરાતી ટાઇપમાં છપાવેલ છે.

આ ગ્રંથ આપણી શ્રી જૈન સ્વેતાંબર કોનફરન્સની એન્જુકેશન બોર્ડે ધાર્મિક અભ્યાસક્રમમાં શાળા, પાઠશાળાઓમાં ચલાવવા મંજૂર કરેલ છે. તેની પ્રથમ આવૃત્તિ તહિ રહેવાથી આ બીજી આવૃત્તિ ઉચ્ચ ગ્લેઝ કાગળો ઉપર, સુંદર ગુજરાતી ટાઇપથી છપાવી, સુશોભિત પાકા કપડાની બાંધડીંગથી મજબુત બંધાવેલ છે. કેમી સાઇઝમાં શુમારે ચારશોહ પાનાના આ ગ્રંથની માત્ર રૂ. ૨-૦-૦ કિંમત રાખેલી છે. પોસ્ટેજ જુદું.

લખો—

શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા.

ભાવનગર.

શ્રી

આત્માનન્દ પ્રકાશ.

॥ વંદે વીરમ્ ॥

તત્પુનર્દિવિધં કર્મ કુશલરૂપમકુશલરૂપં ચ । યત્તત્ર
કુશલરૂપં તત્પુણ્યં ધર્મશ્ચોચ્યતે । યત્પુનરકુશલરૂપં તત્પાપમ
ધર્મશ્ચાભિધીયતે । પુણ્યોદયજનિતઃ સુખાનુભવઃ પાપોદય
સંપાદ્યો દુઃખાનુભવઃ । તયોરેવ પુણ્ય પાપયોરનંતભેદભિન્નેન
તારતમ્યેન સંપદ્યતે સ્વસ્વેષોઽધ્યમમધ્યમોત્તમાદ્યનન્તભેદવાર્તિતયા
વિચિત્રરૂપઃ સંસારવિસ્તાર इति ॥

ઉપમિતિ ભવપ્રપંચા કથા.

પુસ્તક ૨૪ મું. { વીર સંવત્ ૨૪૫૩. વૈશાક. આત્મસંવત્ ૩૧ } અંક ૧૦ મો.

પ્રેમમયી પ્રાર્થના.

(જ્ઞાલા વીર જીનેશ્વર જન્મ ૧૨૧૦ એ દેશી.)

જય જય અંતરબામી આજ અરજ ઉર ધારજ્યોરે;

જય જય જીનવર સ્વામી સેવક સન્મુખ ભાગજ્યોરે.

અહનિશ અશુભ કરમ કરનારો, પાપે પેટ સદા ભરનારો;

બાણી દાસ અધમ નહીં અલગ નિવારજ્યોરે. જય૦ ૧

કર્મ આઠ અતિશે દુઃખકારાં, સંસારે સંતાપ ન હારાં;

એથી નાથ દયાળ મને ઉદ્ધારજ્યોરે. જય૦ ૨

પાછળ છે મુજ વિગ્ન હજારો, જેથી જલદી પાર ઉતારો;

કરૂણારસનાં પ્રેમી નયન પ્રસારજ્યોરે. જય૦ ૩

૨૬૮

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

આશ્રિત બાણી આજ ઉગારો, શરણાગતનું કાજ સુધારો;
બહાલપણે બાળકની વિપત્તિ વિદારજ્યોરે. જયં ૪

તારો તાત અગર નહીં તારો, મેંતો શરણ લીયોજ તમારો;
તારણ તરણ બિરૂદ નિજ શુભ સંભાળજ્યોરે. જયં ૫

શાહ ઝં છગનલાલ.

“ જનશાળમાં આવો ”

(રાગ કલ્યાણ)

આવો આવો બાળ, જનશાળમાં તમામ,
નિશદ્ધિ જ્ઞાન લેવા, આવો વીરબાળ—એ ટેક.
ઠામે ઠામે શાળા સ્થાપી, વીર બાળક સહુ કાજ;
ખંત ધરી સહુ આવો હોંશે, ધાર્મિક શિક્ષણ કાજ—આવો. ૧
ધર્મ જ્ઞાન વિણ બાણો મિથ્યા, માનવ જીવન સાર;
શાસ્ત્ર તણું સુભણુતર ભણવા, થઈ બાળો તૈયાર—આવો ૨
અભણુતાનું તિમિર હરવા, ફેંકો જ્ઞાન પ્રકાશ;
વિધ વિધ હિંચું શિક્ષણ લખને, કરજો જ્ઞાનોદ્ધાર—આવો. ૩
ધર્મ બાળમાં બીજ રોપો સહુ, થાવા વૃક્ષ વિશાળ;
મધુર મીઠા મેવા જમવા, જઈ જળ સીંચો બાળ—આવો ૪

(રચનાર—મણીલાલ માણેકચંદ મહુધાવાલા)

બુદ્ધિ-માહાત્મ્ય.

૨૬૯

બુદ્ધિ-માહાત્મ્ય.

--*--



ગતમાં દૃષ્ટિગોચર થતા સર્વ પ્રકારનાં જીવન્ત પ્રાણીઓમાં યદિ સર્વોત્તમ પ્રાણી હોય તો તે મનુષ્ય છે. ચતુર્વિધ ગતિઓમાં પણ સ્વર્ગાપવર્ગનાં અધિકાર સંપાદન કરવામાં નિપુણતાવાળી ગતિ તે મનુષ્યગતિજ છે. એતન અને અએતન યાવતીય પદાર્થો પર સત્તા ધરાવી શકે તેવી શક્તિ સંપન્ન પ્રાણી તે મનુષ્યજ છે. આ લોકની તથા પરલોકની યાવતીય વિભૂતિઓનું લોકતૃત્વ પણ મનુષ્યજ મેળવી શકે છે. એવી વિશિષ્ટ શક્તિ મનુષ્યોમાં શાથી છે ? અન્ય પ્રાણીઓ કરતાં શું વિશેષ તત્ત્વ છે, તેનો પ્રત્યુત્તર માત્ર એજ છે કે, બુદ્ધિ તત્ત્વ -અન્ય જીવન્ત યાવતીય પ્રાણીઓ કરતાં મનુષ્યમાં વિશેષ છે. અને તેનાજ માહાત્મ્યવડે મનુષ્યની મહત્તા છે, માટે આ લેખમાં જનતા પ્રયત્ને બુદ્ધિ માહાત્મ્યનું વર્ણન કરવામાં આવશે. પ્રથમમાં બુદ્ધિ તત્ત્વ મનુષ્ય જીવન ઉપર કેવી રીતે ઉપકાર કરે છે તેનું વર્ણન કરવામાં આવશે. આગળ ઉપર તેના શુભો શોધી કાઢવાની શક્તિ, તેને નવું રૂપ આપવાની શક્તિ તેને યોજવાની શક્તિ વિગેરેનું વર્ણન સવિસ્તર કરવામાં આવશે.

બુદ્ધિના સ્વરૂપમાં તો ઘણા વિવાદો છે—કોઈ તેને આત્માનો શુભ માને છે. બુદ્ધિ, ઉપલબ્ધિ, અને જ્ઞાનને પર્યાય વાચક શબ્દો માને છે. કેટલાક તે તત્ત્વની ઉત્પત્તિ મહત્ત્વથી માને છે. અને આત્માથી ભિન્ન સ્વીકાર કરે છે અને કેટલાકો તેને અંતઃકરણના ધર્મ રૂપે સત્કારે છે. અને ઘણાઓ તેને આત્માથી ભિન્નાભિન્ન પણ માને છે. પણ બુદ્ધિ તત્ત્વની સર્વોપરિતા વિષે અને તેના માહાત્મ્ય વિષે તો વિવાદ જ નથી અને આપણે કાંઈ તેના સ્વરૂપનો નિર્ણય કરવો નથી. પણ તેના માહાત્મ્યની ઉપયોગી ચર્ચાજ આ લેખમાં કરવાની છે, કારણકે તેની ઉપકારિતા, શુભો શોધવાની શક્તિ, નવું રૂપ આપવાની શક્તિ, અને યોજકશક્તિ એ બધા વિષયોની પૃથક્ પૃથક્ ચર્ચા જનસમાજને અતીવ લાભદાયક થાય અને તે દ્વારા પોતાની બુદ્ધિની સ્થિતિનું જ્ઞાન કરી આગળ ઉપર તેના વિકાસનો લાભ લઈ શકે તે હેતુથીજ આ લેખમાળા આરંભી છે—

બુદ્ધિની ઉપકારિતા.

જ્યારે આપણને કોઈ પણ વસ્તુનું જ્ઞાન થાય છે, ત્યારે તેને માટે તે જ્ઞાન સંબંધી સમીપની તથા સાહચર્ય વસ્તુનું સ્મરણ અને વિચાર સ્કુરે છે અને પછી

૨૭૦

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

તે સમયોપયોગી તર્ક કરીને કાર્યમાં યોજાએ છીએ. એ બધું બુદ્ધિનું જ કાર્ય છે. ઉદાહરણ તરીકે આપણે રાત્રિએ શરદ્બુદ્ધિમાનો ચંદ્ર જોયો, એ થયું સામાન્ય જ્ઞાન, અને પછી તરતજ વિચાર પરંપરા ચાલે છે. જેમકે ગતવર્ષમાં થયેલ ચંદ્ર દર્શનનું સ્મરણ, તે વખતે સાથે રહેલ મિત્ર મંડળીનું જ્ઞાન, તે સાથે શરદ્બુદ્ધિમા સંબંધી ચાલતી લોક કથાઓનો વિચાર ચંદ્રમાં દેખાતા કલંકનો વિચાર, તેની સત્યતા કેટલા અંશમાં છે, તેનો વિચાર તે ઉપર શાસ્ત્રોમાં અને પુરાણો વિગેરેમાં આપેલી કથાઓના વિચાર-એ પ્રમાણે એક વસ્તુના જ્ઞાન માત્રથી વિચાર-માળાઓની પરંપરા ચાલી નીકળે છે. તે એક બુદ્ધિનો પ્રથમ ઉપકાર છે. આ રીતે આપણને બુદ્ધિના માહાત્મ્યથી થતો ઉપકાર જેઓમાં બુદ્ધિ બળ ઓછું હોય તેવાઓ તે વિચારમાળાને સામાન્ય અનુભવમાં આવતા સામાન્ય વિચારોમાંજ ગણી કાઢી તેનાથી થતા લાભથી બેદરકાર રહે છે અને કેટલાકોની વિચારમાળા વચમાંજ તુટી જાય છે, એ એક ક્ષુદ્ર બુદ્ધિનું લક્ષણ છે.

પણ જેઓમાં વિશિષ્ટ કેળવાયેલી બુદ્ધિ હોય છે, તેઓ બુદ્ધિના માહાત્મ્યથી થતી વિચારમાળાને નવનવું રૂપ આપી જનસમાજને આનંદ અને યોગ્ય મળે તેવા નવા રૂપમાં ગોઠવે છે. નવીન તર્કોનો ઉદ્ભવ કરે, નવી નવી કલ્પનાઓને યોજે અને તેથી પણ જેમ અને તેમ ઉત્કૃષ્ટ વિચારમાળાને પ્રવર્તાવી શકે છે. જેઓ પોતાની ઉત્કૃષ્ટ વિચારમાળાનાં પ્રતાપે નવું નવું કલ્પી નવી અને અનોખી રીતે જગત સમક્ષ જાહેર કરી શકે છે તે વિદ્વાનો અને કવિઓ તરીકે જગતમાં પ્રસિદ્ધિ મેળવે છે. એ પણ એક બુદ્ધિનો સામાન્ય ઉપકાર છે.

આપણે જ્યારે જ્યારે કોઈપણ પદાર્થનું જ્ઞાન પ્રાપ્ત કરીએ છીએ, ત્યારે થોડા અથવા વધુ પ્રમાણમાં બુદ્ધિની ઉત્કૃષ્ટતા તથા અપકૃષ્ટતાના આધારે વિચાર માળા તો ચાલવાની જ, પણ એટલાથીજ બુદ્ધિનો ઉપકાર અટકતો નથી, પણ બુદ્ધિનો વિશેષ ઉપકાર તો તેની તર્કશક્તિદ્વારા થાય છે. બુદ્ધિની-તર્કશક્તિનું સામાન્ય સ્વરૂપ એ છે કે આપણને કોઈપણ સામાન્ય વા વિશેષ વસ્તુના દર્શનથી ચાલતી વિચારમાળાઓમાંથી પૂર્વના વિચાર અને ઉત્તરના વિચાર એ બેની વચ્ચેનું સાહચર્ય અને સાદૃશ્ય દ્વારા પૂર્વ અને ઉત્તરના વિચાર સંકલનાને ગુંથીને શ્રંખલાબદ્ધ પદ્ધતિથી જનસમાજને યાતો સ્વયં પોતાને ઉપયોગી થઈ પડે એવી અસર કારક રીતે મુકી શકીએ તોજ બુદ્ધિનો સદુપયોગ કર્યો કહેવાય. એમાં પૂર્વના વિચારથી થતું જ્ઞાન, અને ઉત્તરનાં વિચારથી થયેલ જ્ઞાન એ બે જ્ઞાનોનાં સમન્વય કરનાર અને સાહચર્યવાળું ત્રીજું જ્ઞાન જે પ્રયોજન સરે તેવું તારવી કાઢવું એજ તેનો ખરો ઉપકારક છે.

જેમ એક ખરો-સત્યનિષ્ઠ ન્યાયાધીશ એક ગુન્હેગાર વ્યક્તિની પૂર્વની અને ઉત્તર પરિસ્થિતિ ઉભયનો વિચાર કરી ગુન્હેગાર વ્યક્તિને તરતને માટે કેવા

પાપનું ભાન.

૨૭૧

પ્રકારની સજા કરવાથી આગળ ઉપર એનું ભવિષ્ય સુધરી શકશે, તેનો વિચાર કરીને તદનુકુળ સજા ફરમાવે છે અને તે યથાર્થ ન્યાયચક્રતજ હોય છે આ રીતે ઉપકાર કરનાર વ્યક્તિ તે બુદ્ધિ.

દરેક શાસ્ત્રીય યા વ્યાવહારિક પદાર્થોમાંથી પણ તત્ત્વની યથાર્થ તારવણી કરી આપનાર તે બુદ્ધિ. ગમે તેવા કટોકટીનાં પ્રસંગોમાં સમયાનુકૂળ આગળ પાછળનો વિચાર કરી તરતમાં ઉપયોગી ઉપાયની સ્ફુર્તિ એ પણ એક બુદ્ધિનો ઉપકાર છે. એથીજ ઘણા વિદ્વાનોનો મત છે કે કટોકટીનો પ્રસંગ એ એક બુદ્ધિને તીક્ષ્ણ કરવાનો ઉપાય છે.

બુદ્ધિનું ચાતુર્ય એ છે કે અસુક અનુમાન ઉપર આવવાને માટે વસ્તુઓનાં ગુણ ધર્મોમાંથી, પ્રયોજનસરે તેવો ગુણુશોધી કાઢવો. તેમ તેની જ્ઞાનશક્તિ એ છે કે શોધી કાઢેલા ગુણની સાથે બીજા કયા કયા ગુણો નિકટનો સંબંધ ધરાવે છે અને જ્યાં પહેલો ગુણ હોય ત્યાં બીજો ગુણ હોવોજ જોઈએ, એ જાણવાની શક્તિ અર્પવી એ પણ બુદ્ધિનોજ ઉપકાર છે. જેમ જેમ ઉપરોક્ત દર્શાવેલ શક્તિઓનો ઉત્તરોત્તર વિકાસ થાય તેમ તેમ મનુષ્ય પ્રાણી વધારે અને વધારે ઉન્નતિને પ્રાપ્ત કરતો જાય છે. અને આવી આવી અનેક પ્રકારની ઉપકારિતા બુદ્ધિથી મનુષ્યજ મેળવી શકે છે. તેથીજ મનુષ્ય જીવનની શ્રેષ્ઠતા અને ઉત્કૃષ્ટતા દૃષ્ટિગોચર થાય છે. બુદ્ધિનું ચાતુર્ય અથવા તો વસ્તુઓમાં ગુણ ધર્મોનું નિરીક્ષણ કરવાની શક્તિનું સવિસ્તર વર્ણન આગામી અંકમાં આપવામાં આવશે. —ઇત્યલમ—

લી૦ વિચારક.

૧ પાપનું ભાન.



રૂં હૃદય નિરંતર એમજ પુકારી રહ્યું છે કે “ હું પાપી છું—હું પાપી છું, મધ્યાન્હે, સાંજે, દિવસના બધાજ સમયે, જ્યાં સુધી હું જાગું છું ત્યાં સુધી, આ પાપનું ભાન હું ત્યજી શકતો નથી. દુનિયાના શબ્દકોષમાં ચોરી લુટ વિગેરેને પાપ કહેવામાં આવે છે. મારા શબ્દકોષમાં પાપનો અર્થ હૃદયનો કંટક, દર્દવાળી મનસ્થિતિ, દુર્જાતા છે. પાપી બનવાનો સંભવ એ પણ મારા મનથી પાપજ છે. પાપચક્રત વર્તનને જ હું પાપ માની સંતુષ્ટ રહ્યો નથી. પાપી બનવાની યોગ્યતા હોવી, પાપને પાત્ર હોવું એ પણ મને ત્રાસદાયક છે. જ્યારે અંતરાત્માનો પ્રકાશ મારા હૃદય ઉપર પહેલીવારજ રેડાયો ત્યારે મેં ત્યાં પ્રમાદ, જડતા, નિર્જાતા,

૧ એક મુમુક્ષુના આત્મમંથન સમયના ઉદ્ઘારોમાંથી સમુદ્ધૂત.

૨૭૨

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

વિવિધ પ્રકારની ભોગેષણાઓ આદિ હજારો નાનાં મોટાં પાપો જોયાં. આ બધાં અનિષ્ટનાં મૂળો એવાં લપાઈને ગુપ્તપણે ત્યાં રહ્યાં હતાં, કે જે અંતરાત્માનો (Conscience) પ્રકાશ ત્યાં પડ્યો હોત તો તે જોઈ શકવાનો સંભવ પણ નહોતો. જ્યાં પર્યંત આ સ્થૂળ શરીર છે ત્યાં પર્યંત કોઈકાદિ કષાયોનાં કારણો પણ છે. માટે માનવું એમ નથી કે મનુષ્ય પાપમાંજ અવતરેલો છે. જ્યારે મનુષ્યનું વલણ વાસનાની તૃપ્તિ તરફ હોય છે ત્યારે તે વલણ પાપમાંથી જ ઉદ્ભવતું હોય છે. હું પાપ ક્યારે કરતો હોઉં છું? અસત્ય બોલું ત્યારે, ચોરી કરતો હોઉં ત્યારે, અન્ય મનુષ્યની સંપત્તિ દેખીને એક ક્ષણ ભર પણ મારા મનમાં એમ આવી જાય કે આ માણસની દોલત મારા હાથમાં આવે તો કેવું સાડું? તે વખતે ખરેજ હું એક ચોર હોઉં છું. જીવન જ્યારે સંકટમાં આવી પડ્યું હોય અને મન નબળું બની ગયું હોય ત્યારે અસત્ય બોલી જવાય છે અથવા કદાચ પ્રત્યક્ષ અસત્ય નહિ તો પણ સામાના મન ઉપર ખોટી અસર ઉપજાવવાનું બની જાય છે, આ પાપ છે તેજ પ્રકારે હું જે કાંઈ ખરી રીતે છું તેના કરતાં મારી જાતને હું જરા પણ ઉચ્ચ પ્રકારની કડ્યું એતું નામ ગુમાન છે. હૃદયમાં હું બીજા આત્માઓ કરતાં મારા આત્માને વધારે ચાહું અને બીજાઓના સુખ કરતાં મારા સુખને માટે અધિક પ્રયત્ન કરું તો તેમાં સ્વાર્થીપણાનું પાપ છે. આ પ્રકારે મારામાં હું પાપની હજારો નાની મોટી કળાઓ નિરંતર જોયા કરું છું. નર્કમાંહેના ક્રીડાઓની માફક મારા હૃદયમાં સતત ગતિ કરી રહેલા હોય છે. મારા છેલ્લાં વર્ષોમાં મેં કેટલાં આવાં પાપો કર્યાં હશે એની ગણતરી કરવા બેસું તો તેની સંખ્યા કરોડોની થવા જાય છે. મારામાં અંતરાત્માનો પ્રકાશ એવો બળવાનપણે વ્યાપી રહ્યો છે કે સૂક્ષ્મમાં સૂક્ષ્મ પાપ પણ પકડાઈ ગયા વિના રહેતું નથી. આ પાપનું ભાન મને અસહ્ય કષ્ટ આપ્યા કરે છે. હું મારા મનની સ્થિતિનો એટલો બધો બળવાન સાક્ષી છું કે જાણું આ પાપોની ગણતરી કર્યા કરવાનેજ માટે નિર્માણ ન થયું હોય એમ મને લાગે છે. પ્રભાતથી માંડીને આખો દિવસ હું એજ ગણ્યા કરું છું. ક્ષણમાં એ પાપ સ્વાર્થરૂપે તો ક્ષણમાં અભિમાન રૂપે, ક્ષણમાં લાલસારૂપે તો ક્ષણમાં અસત્ય તરફની પ્રીતિરૂપે ક્ષણમાં ધન સંપત્તિના ગુમાનરૂપે તો ક્ષણમાં કોઈ તેવાજ બીજા પ્રકારે એમ પાપ મને દર્શન આપ્યા કરે છે. આ ગણતરી કરવાનું કામ મારી બુદ્ધિ નહિ પણ હૃદય કરે છે. માટે હૃદય નિરંતર જવલનત શીલ રહ્યા કરે છે. તેને ક્ષણ આરામ નથી. કરોળીયાની જાળમાં જેમ માખી ફસાય કે તુરતજ કરોળીઓ તેને પકડવાને દોડે છે તે પ્રકારે મારા આધ્યાત્મિક શરીરમાં કોઈ પાપરૂપી માખી ફસાય તો માટે હૃદય તેને પકડી પાડે છે.

જીવનના ગમે તે પ્રદેશમાં કોઈ અનિષ્ટ વિચાર થાય, ફરજ પુર્ણ રીતે બળવી ન શકાય, કોઈ કરવા યોગ્ય સત્કાર્ય ન બને, કોઈ સફળતાની અવજા થાય અથવા

પાપનું ભાન.

૨૭૩

કોઈ નિર્જાતને સુધારી લેવામાં ન આવે તો માઈં નિરંતરનું જાગૃત-ઉપગોગમય હૃદય તુરતજ તે બધું જોઈ શકે છે. માઈં હૃદય અત્યંત તીક્ષ્ણ અને મર્મવેદી છે મને દુઃખી બનાવવાની એની શક્તિ પ્રચંડ છે. હું કોઈ પ્રતિ સ્કેજ અન્યાય કરું છું તો મને આખો દહાડો અને રાત જરાપણુ એન પડતું નથી. વધારે શું કહું ? દુનીયા ઉપર એકે એનું પાપ નથી કે જે હું ન કરી શકું. આથી જેઓ પવિત્રપણાનું ગુમાન રાખે છે તેમના બોલવા ઉપર મને શ્રદ્ધા નથી. મને કોઈ પાપી કહે તો હું જરાપણુ શરમાતો નથી. જે મનુષ્ય હૃદયમાં રહેલાં લાખો પાપો હમેશાં ગણે છે તેને કોઈ પાપી કહીને બોલાવે તો તેણે શા માટે ખોટું લગાડવું જોઈએ ? અરે લોકો ચક્રુ બોલીને જુઓ કે તમે જેને આટલું બધું માન આપો છો એ આવો પાપી છે ! તમે આ પાપીને પાપી રૂપે જોઈ શકતા નથી; વિચારી પણ શકતા નથી. આથી મારો પશ્ચાત્તાપ, માઈં વેદન વધારે ઉગ્ર બને છે.

પરંતુ પરમાત્માની મારા ઉપર કૃપા છે કે બીજા દષ્ટિબિંદુથી જોતાં મારા જેવા સુખી મનુષ્યો થોડા હશે. આ નારકીના કીડાઓ જે ચક્રુદારા, કર્ણદારા, જીભાદારા ઉભરાયા કરે છે તેઓ માઈં ભૂતજ કરે છે. એક પક્ષે જેમ હું નરકનું ભાન વેઠાં કરું છું, તેમ બીજા પક્ષે સ્વર્ગનું ભાન હું અનુભવું છું. જે શરીર લાંબા કાળથી રોગવશ હોય છે અને વ્યાધિમાં ઘેરાઈ ગયેલું હોય છે તે શરીરમાં દરદનું સ્થાન નક્કી કરવું બહુ મુશ્કેલ છે; પરંતુ નિરોગી શરીરમાં વ્યાધિનું ચિન્હ તુરતજ પકડી શકાય છે. આથી પાપ રૂપી દરદનું મને સ્કેજ ભાન થાય છે કે તરતજ હું એના ઉપચાર કરવા માંડું છું અને પ્રાર્થના અને યોગમાં જોડાઈ જઉં છું. જો મને દશ પાપનું જ ભાન રહ્યા કરતું હોય અથવા દશ પાપજ મારાવડે બનવાનો સંભવ હું કદપતો હોઉં તો તેટલાનું જ નિવારણ થયે હું મારી જાતને એક પવિત્ર મહાત્મા માની લેવાની ભૂલ કરી બેસું. પરંતુ મારો અંતરાત્મા અસંખ્ય પાપનું ભાન મારામાં જાગૃત રાખ્યા જ કરે છે અને એક પછી એક એ સર્વને નિવારવા અને આગળને આગળ પ્રગતિ કરવા આર માર્યા કરે છે. કોઈ ક્ષણોમાં હું એમ પણ બોલી ઉઠું છું કે શું પરમાત્મા હશે ? હું પાપી મનુષ્ય પરમાત્મા થઈ શકું ? આ શંકા કાળે માઈં વેદન કેવું ઉત્કટ હોય છે તે હું શું કહું ? અરે પાપી ! હજી આ વાતની તું શંકા કરે છે ? હું આમ દોડધામ કરીને આધ્યાત્મિક શાંતિમાં પ્રવેશું છું. મનુષ્ય એક વખત રોગી ન હોય ત્યાં સુધી તેને તંદુરસ્તીની કીંમત ન સમજાય. મેં જેમ સંતાપ અનુભવ્યો છે તેમ સંતાપથી મુક્ત હોવાની આનંદ ક્ષણો પણ અનુભવી જ. જેમ ઘડીયાળનો મીનીટ કાંટો નિરંતર કટકટ થયાજ કરે છે તેમ મારામાંથી પણ નિરંતર સ્વર ઉઠ્યાજ કરે છે કે “ હજી તારે બહુ મેળવવાનું છે. હજી તું કાંઈજ નથી; તારી પ્રગતિ હજી પ્રાથમિક સ્થિતિની છે. ” ઘોડાને જેમ ચાલુક વાગે છે તેમ મને

૨૬૪

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

અહોનિશ આ અંતરાત્માના સ્વરનો ચાલુક વાગ્યાજ કરે છે. આ સર્વમાં નવાઈ જેવું તો એ છે કે જ્યારે હું રોતો હોઉં ત્યારે હસતો પણ હોઉં છું. ” જેમ મારું રૂદન વધારે તેમ હસવું પણ વધારે. દવા જો તંદુરસ્તી આપી શકે છે તો પછી એવો કોણ હોય કે જે દવા ન લે ? હું તો એજ ઇચ્છું છું કે મારું પાપનું ભાન વધ્યાજ કરો. પાપના ભાનમાંથી ઉદ્ભવતો પશ્ચાત્તાપ અને કષ્ટ સર્વને હો એમ ઇચ્છું છું. કુદરતની સત્તા એવી પ્રેમાળ છે કે તે કષ્ટના પ્રમાણમાં પાછળથી આનંદ આપે છે. અપરાધનું જે ભાન દરદ ઉપજાવે છે, તેજ ભાન આનંદ પણ ઉપજાવે છે. પાપનો પશ્ચાત્તાપ આપણને પરમાત્મા સાથે સંબંધમાં લાવે છે. પરમાત્માની સત્તા અને વિશાળતા સમજ્યા પછી અને તેમની મહત્તા સાથે અભિમુખતા અનુભવ્યા પછી બધાં દર્દો અને સંતાપો શા હિસાબમાં છે ? જેણે પરમાત્મ સ્વરૂપ તરફ લક્ષ આપ્યું છે તેને શી ચિંતા છે ? એ સત્તા આગળ પાપની સત્તા કાંઈ વિસાતમાં નથી. બધુઓ, મેં તમને જીવનની અંધારો તેમજ અજવાળી ઉભય દિશાઓનું વર્ણન આપ્યું. જો તમે કાંઈ પાપ કર્યું હોય તો તમારા આત્માને પશ્ચાત્તાપમાં ઓગાળી દો અને શાંતિ સ્વરૂપ પરમાત્મા તમારી સમક્ષ આકર્ષાઈને તમારા હૃદયને પોતાની સ્વરૂપભૂત શાંતિથી ભરી દેશે અને તમે તેમની જેવા નિરંતર આધ્યાત્મિક શાંતિવાળા ભવિષ્યમાં થશો.

કૃતેહચંદ.

કેટલાક ઉપયોગી વિચારો.

વિકૃલદાસ મુ. શાહ.



સારમાં એવા ઘણા થોડા લોકો જોવામાં આવે છે કે જેઓ હમેશાં પોતાની જાતને વશ રાખે છે, જેઓ સર્વ કાર્યો ઘણી જ ઉત્તમતા પૂર્વક કરે છે, જેઓ જીવનકાળમાં આવનાર સર્વ સમસ્યાઓની મીમાંસા ધૈર્ય અને દૃઢતા પૂર્વક કરે છે, જેઓ વ્યવહારમાં નિપુણ તેમજ સાચા હોય છે અને જેઓ વિદ્યા, બુદ્ધિ, ધન, બળ વિગેરેનો સારો ઉપયોગ કરે છે. આ સર્વ બાબતોને માટે સૌથી પ્રથમ આવશ્યકતા એક જ છે કે મનુષ્યે આત્મજ્ઞાન પ્રાપ્ત કરવું જોઈએ. અર્થાત્ તેણે બરાબર સમજી લેવું જોઈએ કે હું કોણ છું, મારામાં કેટલી શક્તિ છે અને મારા જીવનનું ધ્યેય શું છે ?

કેટલાક ઉપયોગી વિચારો.

૨૭૫

સંસારની ઘીજી વસ્તુઓની માફક મનુષ્યમાં પણ અનેક વિશેષતાઓ તેમજ અનેક ગુણો રહેલા છે. સંસારના સમસ્ત પ્રાણીઓમાં મનુષ્ય શ્રેષ્ઠ ગણાય છે. આવી સ્થિતિમાં મનુષ્ય પોતાની જાતને અયોગ્ય, અકર્મણ્ય, અને ભાગ્યહીન માન્યા કરે અને કોઈ પ્રકારની અનીતિ અથવા અનાચારમાં પ્રવૃત્ત થાય તો તે એક પ્રકારનો મહાન દોષ કરે છે. આજકાલ સંસારમાં જેટલા દોષો જોવામાં આવે છે તેનું મુખ્ય કારણ એ છે કે મનુષ્ય પોતાની શક્તિથી પરિચિત હોતો નથી તેમજ તેને પોતાના જીવનના ધ્યેયનું જ્ઞાન હોતું નથી, જે મનુષ્ય હમેશાં પોતાને દુર્જલ, અયોગ્ય અને અધમ ગણે છે તે સંસારમાં કદિપણ કોઈ મોટું કાર્ય કરી શકતો નથી. એમ કહેવાય છે કે મનુષ્યના જેવા વિચાર હોય છે તેવો જ તે પોતે થાય છે. તેની સર્વ અવસ્થાઓ ઘણે ભાગે તેની માનસિક અવસ્થાને અનુરૂપ બની જાય છે. આવી સ્થિતિનાં મનુષ્ય પોતાની જાતને જેવી બનાવવા ચાહતો હોય તેવી જ સમજવી જોઈએ. જો મનુષ્ય પોતાની જાતને સદાચારી, સત્યનિષ્ઠ, કર્તવ્યપરાયણ, અને ભાગ્યવાન ગણે તો તે ઘણે ભાગે એવો જ બનશે. તેણે પોતાની અંદર કોઈ દોષ ન આવવા દેવો જોઈએ. સર્વ ગુણ સંપન્ન હોવાનો એજ સૌથી સરસ, સીધો અને સહજ ઉપાય છે.

સંસારમાં ઘણા એવા લોકો હશે કે જેઓ બીજાની સાથે ઘણાજ સારો વ્યવહાર કરતા હશે, કોઈની સાથે પણ અનીતિમય આચરણ નહિ કરતા હોય, કોઈની ઉપર અન્યાય અથવા અત્યાચાર નહિ કરતા હોય, પરંતુ તે પોતે પોતાની સાથે ઘણું જ અન્યાય પૂર્ણ વ્યવહાર કરતા હશે. પોતાની શક્તિઓનો દુરુપયોગ કરીને, પોતાની જાતને હલકી બનાવીને, મનુષ્ય પોતાની જાત સાથે અન્યાયથી વર્તે છે. બીજાની સાથે અનુચિત વ્યવહાર કરવા જેટલું જ પોતાની જાત સાથે અનુચિત વ્યવહાર કરવો ખરાબ છે. પ્રત્યેક મનુષ્યનું એ પરમ કર્તવ્ય છે કે તેણે પોતાની શારીરિક તેમજ માનસિક અવસ્થા યથા સાધ્ય ઉન્નત રાખવી જોઈએ. માત્ર આટલા કર્તવ્યનું પાલન નહિ કરવાથી જ અનેક લોકોનું જીવન ખરાબ રીતે નષ્ટ થાય છે.

આપણે એવા અનેક લોકો જોયા હશે કે જેઓએ પોતાના આખા જીવનમાં કદિપણ કોઈ પ્રકારની ઉન્નતિ નહિ કરી હોય અને જેઓ યુવાવસ્થાથી માંડીને વૃદ્ધાવસ્થા પર્યંત જ્યાંને ત્યાં જ રહ્યા હશે. તેઓને પોતાને પણ સમજાતું નથી કે આપણે ઉન્નતિ કેમ કરી શક્યા નહી. પરંતુ આપણે જો તેઓની સ્થિતિપર જરા વિચાર કરશું તો માલુમ પડશે કે તેઓ પોતાની અવસ્થાનું ધ્યાન રાખતા નથી, પોતાના વિચાર શુદ્ધ રાખવાને પ્રયત્ન કરતા નથી, પોતાની ઉન્નતિ, સાધવાનો કશો પ્રયાસ પણ કરતા નથી. કેટલીક વખત જેઓ મોટાં મોટાં કાર્યો કરવામાં સમર્થ હોય છે, તેઓ નાનાં નાનાં કાર્યો કરવામાં પણ અસમર્થ જોવામાં આવે છે.

૨૭૬

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

તેનું કારણ એ છે કે પોતાની જાત પ્રત્યે મનુષ્યનું જે કર્તવ્ય છે તેનું તેઓ પાલન કરતા નથી. તેઓ પોતાની જાત સાથે અન્યાય કરે છે.

એવાં એવાં પુસ્તકો જોવામાં આવે છે કે જેના વિચારોમાં સમજણ જ નથી પડતી. એવાં એવાં વ્યાખ્યાનો સાંભળવામાં આવે છે કે જેમાં કશું તત્ત્વ જ હોતું નથી. એનું કારણ એ છે કે લેખક અથવા વક્તામાં જરાપણ માનસિક બળ હોતું નથી. શિષ્યો ઉપર શિક્ષકોના ઉપદેશનો જોઈએ તેવો પ્રભાવ નથી પડતો એનું કારણ એ છે કે તેના પોતામાં જ કોઈ પ્રકારનો ઉત્સાહ નથી હોતો. વેપારીઓ વેપારમાં આગળ વધતા નથી, નોકરીયાતો જીંદગીભર જ્યાં ને ત્યાં પડ્યા રહે છે. જ્યાં સુધી તેઓ હમેશાં દુઃખી અને ઉદાસ રહે છે ત્યાં સુધી લાભ અથવા ઉન્નતિ ક્યાંથી થઈ શકે ?

યુરોપ અને અમેરીકાના મોટા મોટા વેપારીઓનો, કારખાનાંના માલીકોનો તથા મોટા કાર્યો કરનારાનો એ સિદ્ધાંત હોય છે કે બની શકે તેટલો ખર્ચ ઓછો કરવો અને કામ વધારે લેવું. ઉન્નતિ અથવા લાભ સાધવાનો મુખ્ય સિદ્ધાંત એજ છે. એ સિદ્ધાંતને આપણે આપણી શક્તિઓ ઉપર ધરાવવો જોઈએ. બની શકે ત્યાં સુધી આપણે શક્તિઓનો નાશ ઓછો કરવો જોઈએ અને તેનાથી કામ વધારે લેવું જોઈએ. એથી ઉદ્દટું આજકાલ તો લોકો પોતાની શક્તિઓથી જરાપણ કામ લેતા નથી અથવા હૃદયથી વધારે કામ લઈને શક્તિઓને નષ્ટ કરે છે. અથવા તો લોકો કામ જ કરતા નથી, અને કરે છે તો એટલું બધું વધારે કરે છે કે પોતાનું સ્વાસ્થ્ય બગાડે છે. સાંસારિક વ્યવહારની ખાતર શરીર અને મન બંને માણસની પુંજ છે. જેઓ તે પુંજને સુરક્ષિત નથી રાખતા, તેઓ કદિપણ કોઈ મહાન કાર્ય નથી કરી શકતા, પોતાના શારીરિક અને માનસિક બળનો નિર્વર્થક નાશ કરનાર મનુષ્યને તેની સાથે સરખાવી શકાય કે જે પોતાની સઘળી દોલત ખરાબ કાર્યોમાં ગુમાવીને ભીખારી બની જાય છે.

મહાન વૈજ્ઞાનિકો ખરાબર પરીક્ષા કરીને એવા નિર્ણય ઉપર આવ્યા છે કે જેસ બનાવવા માટે જે કોલસા કામમાં લેવાય છે તેની પ્રકાશક-શક્તિનો કેવળ એક શતાંશ ઉપયોગમાં આવે છે. નવાણું અંશ શક્તિ તેને ખાણમાંથી કાઢીને એજીન સુધી પહોંચાડવામાં નષ્ટ થઈ જાય છે. અર્થાત્ એક પણ કોલસામાં જેટલી પ્રકાશક શક્તિ હોય છે તેનો કેવળ સાંભો ભાગ કામમાં આવે છે, અને બાકી સર્વ વ્યર્થ નષ્ટ થઈ જાય છે.

ઘણું કરીને એજ સ્થિતિ મનુષ્યની શક્તિની પણ હોય છે. તેનો ઘણો મોટો ભાગ વ્યર્થ નષ્ટ થાય છે અને ઘણો થોડો ભાગ કામમાં આવે છે. જ્યારે કોઈ યુવક પહેલવહેલો સંસારમાં પ્રવેશ કરે છે ત્યારે તેનામાં ઘણું જ બળ, ઘણુંજ ઉત્સાહ

કેટલાક ઉપયોગી વિચારો.

૨૭૭

હોય છે. તે સમયે એ એમ સમજે છે કે સંસારમાં એક પણ કાર્ય એવું નથી કે જે પોતે ન કરી શકે. તે માને છે કે મારામાં અનન્ત શક્તિ રહેલી છે. પરંતુ સંસારમાં પ્રવેશ કરતાંવેંત તેની શક્તિનો ખરાબ રીતે નાશ થવા લાગે છે. યુવકોના સમય અને શક્તિનો નાશ કેટલા રૂપોમાં અને કેટલો વધારે થાય છે તેનું વર્ણન આપવું અશક્ય છે. પરંતુ જરા વિચાર કરવાથી તેનો સારો ખ્યાલ આવી શકે છે. જે યુવક પહેલાં પોતાની જાતને અથાગ શક્તિ સંપન્ન માનતો હતો તે અમુક દિવસો પછી પોતાની જાતને બિલ્કુલ અશક્ત માનવા લાગે છે. શક્તિના આ ધ્રુસનું કારણ એ નથી કે તેનો ઉપયોગ થઈ ગયો, પણ એ કારણ છે કે તેનો દુરુપયોગ અને નાશ થઈ ગયો. મૂર્ખતા અથવા અજ્ઞાનતાને કારણે એ શક્તિનો નાશ કરીને લાખો મનુષ્યો પૃથ્વીના ભારરૂપ બની ગયા અને દિનપ્રતિદિન બની રહ્યા છે.

સંપત્તિના નાશ કરતાં પણ એ સંજીવની શક્તિનો નાશ અનેકગણો ખરાબ છે. કેમકે નષ્ટ થયેલ સંપત્તિ કોઈપણ પ્રકારે ફરી પ્રાપ્ત થઈ શકે છે, પરંતુ નષ્ટ થયેલી શારીરિક શક્તિ ફરી પ્રાપ્ત કરી શકાતી નથી તેમજ સમાજ ઉપર તેનો જે દુષ્ટ પ્રભાવ પડે છે તેનો કશો પ્રતિકાર પણ થઈ શકતો નથી.

સંસારમાં જેટલા ખરાબ અથવા નિરર્થક કાર્યો છે તેનાથી જ આપણી શક્તિનો નાશ થાય છે. એ નાશ આપણે જાણીબુઝીને જ કરીએ છીએ અને જો આપણે તેનાથી બચવા ઇચ્છીએ તો તેના બદલામાં આપણને આપોઆપ ઘણાજ લાભ થઈ શકે છે. એક સમર્થ ડોક્ટરનું કહેવું છે કે સાધારણ રીતે કોઈ કાર્યમાં જેટલી શક્તિ લગાડવાની આવશ્યકતા હોય છે તેનાથી દશગણી શક્તિ મનુષ્ય તેમાં લગાડે છે. ઘણા લોકો હાથમાં એક કલમ પકડવામાં પણ એટલું જોર વાપરે છે કે જાણે તેઓએ હાથમાં મગદળ લીધું હોય એમ લાગે છે. પોતાના દસ્કત કરવામાં કેટલાક એટલું જોર વાપરે છે કે જેટલું જોર એક મોટો પથ્થર દૂર ફેંકવામાં વાપરવું જોઈએ. એક ડોક્ટરનું એવું માનવું છે કે સોએ એક માણસ પણ ભાગ્યેજ એવો નિકળશે કે જે પોતાના અંગોથી ઠીક ઠીક કામ લેવાનું અને તેને આરામ આપવાનું જાણતો હોય. એવી જ રીતે એક ડોક્ટરનું મંતવ્ય છે કે લોકો સાધારણ રીતે જેટલું ભોજન કરે છે તેના એક તૃતીયાંશ ભાગથી જ તેઓનાં શરીરનું સારી રીતે પોષણ થઈ શકે છે. જો જો તૃતીયાંશ ભોજન તજ દેવામાં આવે તો તેને લઈને તેનાં શારીરિક બળનો ધ્રુસ નહિ થાય, પણ ઉદ્દું હમેશાં થનાર રોગો ઓછા થશે.

ઘણા યુવકો જરાવાર ઉભા રહેવાથી, સહેજ ચાલવાથી અથવા એકાદ કામ કરવાથી થાકી જાય છે, આનું કારણ પણ શારીરિક શક્તિનો નાશ જ છે, પરંતુ જે મનુષ્યની શક્તિનો ફેાકટ નાશ નથી થતો તે મોટાં મોટાં કઠિન અને પરિશ્રમના કાર્યો કરીને પણ થાકતો નથી. સાધારણ રીતે યુવકોને દિવસ ઉગતાં જ સુસ્તી

૨૭૮

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

અને થાક જણાય છે અને તે દૂર કરવા માટે કોઈ ઉત્તેજક પદાર્થનો ઉપયોગ કરવો પડે છે. શરીર ઉપર એ વસ્તુઓની અસર પ્રથમતો ઉત્તેજક માલુમ પડે છે, પરંતુ પાછળથી તે વસ્તુઓ મનુષ્યને વિશેષ શિથિલ કરી મુકે છે. અને એ શિથિલતા આગળ ઉપર ખરાબ કાર્યો કરવાના, તેમજ અનેક પ્રકારના દોષો કરવાના કારણરૂપ બને છે. કોઈ દિવસ રાત્રિને સમયે આપણે જરા વિચાર કરશું કે આજ આખા દિવસમાં મારી શક્તિનો કેટલો નાશ થયો છે તો આપણને જરૂર આશ્ચર્ય થશે. આપણે કંઈકની સાથે વ્યર્થ તકરાર કર્યો હશે, નકામી ચિંતાઓ કરી હશે, બીજાના દોષો જોવામાં અને ટીકા કરવામાં ઘણો સમય ગાળ્યો હશે તથા એવા પ્રકારના બીજા અનેક કામ કર્યા હશે કે જેને લઈને આપણી શક્તિનો ફાકટ વ્યય થયો હશે અને શરીર બહુજ શ્રમિત થઈ ગયું હશે. શક્તિના આ વ્યયનું પરિણામ એ આવે છે કે મનુષ્ય આત્મ-સંયમ કરી શકતો નથી, કર્તવ્ય પરાયણ રહી શકતો નથી, પોતાની મર્યાદાનું ધ્યાન રાખી શકતો નથી અને એવા પ્રકારનું કશું કામ નથી કરી શકતો કે જેનાથી મનુષ્યના ચારિત્રનું સંગઠન થઈ શકે છે.

કોઈપણ કાર્ય નિયમ વગર અવ્યવસ્થિત રીતે કરવાથી પણ શક્તિનો નાશ થાય છે, કોઈ કાર્યને માટે પહેલાંથી જ બહુ ચિંતિત થવાથી પણ શક્તિ નષ્ટ થાય છે; એનું પરિણામ એ આવે છે કે જ્યારે એ કાર્ય આપણી સામે આવે છે ત્યારે આપણામાં તે કરવાની શક્તિ જણાતી નથી. ઘણાં કાર્યોમાં એકી સાથે હાથ નાંખવાથી પણ શક્તિનો ઘણોજ હાસ થાય છે. આપણા વિચારો બધા કામોમાં ઠેંચાઈ જાય છે અને કોઈ એક કાર્ય ઉપર આપણું ધ્યાન પુરેપુરું રહી શકતું નથી. ઘણા લોકોની એવી ટેવ હોય છે કે તેઓ હંમેશાં ઘણી બાબતોનો વિચાર કરે છે, અને મનમાં અનેક બાતના તર્કવિતર્ક કરે છે. આવા લોકો પોતાના વિચારમાં દ્રઢ નથી રહેતા. તેઓની દ્રઢતાના એ અભાવનું કારણ પણ તેઓની શક્તિનો હાસજ છે. તેઓ એક પ્રકારની સ્વપ્નાવસ્થામાં જ રહે છે. તેઓના પગ જમીન ઉપર હોય છે, પરંતુ તેઓનું મન ઉંચે ફરતું હોય છે. હવે ઘણી બાબતો ઉપર વિચાર ન કરતાં શક્તિનું રક્ષણ કરવામાં આવે અને તેનો ઉપયોગ કોઈ એકજ બાબતનો સારી રીતે વિચાર કરવામાં અથવા એકજ કાર્ય દ્રઢતાપૂર્વક કરવામાં આવે તો ઘણો જ લાભ થવા સંભવ છે. વીતેલી બાબતો માટે ચિંતા અને દુઃખ કરવાથી શક્તિનો અપવ્યય થાય છે. મનુષ્યે હંમેશાં પ્રત્યેક કાર્ય યથાસાધ્ય પરિશ્રમ અને ઉત્તમતાપૂર્વક કરવું જોઈએ અને જો તે કાર્યમાં કોઈ બાતની ત્રુટિ રહી જાય તો પહેલાં એ ત્રુટિનું કારણ શોધી કાઢવું જોઈએ, અને એ કારણ નિશ્ચિત થઈ જાય તો પછી એને માટે ભવિષ્યમાં હંમેશાં સાવચેત રહેવું જોઈએ. દિવસ રાત તેની ચિંતામાં જ આપણી શારીરિક શક્તિનો વ્યય કરી નાંખવો એ મૂર્ખાઈ ભરેલું છે. વીતી ગયેલી બાબતો યાદ કરી તેને માટે ચિંતા કરવાને બદલે ભવિષ્યને

२७८

ચાલુ

(७३६.)

પથારી પાપની ત્યાગી, પ્રભુજી આજ જાણું છું;
કષાયો ચારને બાળી, પ્રભુજી આજ જાણું છું. ૧
વિલાસો રાત દીન સેવી, ન ભાતું ભાવીનું બાંધ્યું;
હવે પસ્તાઉં હું પુરો, પ્રભુજી આજ જાણું છું. ૨
ન રાખ્યાં ટેક ને નીતી, વળી વિવેક ને વૃત્તિ;
શુભાબ્યાં ધર્મને ગૌરવ, પ્રભુજી આજ જાણું છું. ૩
બન્યો તો પ્રેમનો કીડો, દીધીતી પ્રેમની દીક્ષા;
લપસતાં પ્રેમથી જ્યારે, પ્રભુજી આજ જાણું છું. ૪
વિષયમાં હું બન્યો ઘેલો, ન રાખ્યું ભાન દુનિઆનું;
જીવન ક્રિટકાર પામ્યું છે, પ્રભુજી આજ જાણું છું. ૫
જગત્ સમુદ્રમાં મૂકી, જીવાની નાવ મેં જ્યારે;
તરંગ કેરા બરાબે ચૂર્ણ, પ્રભુજી આજ જાણું છું. ૬
નથી સત્કર્મ કૈં કીધા, નથી કૈં દાન તો દીધાં;
ન પોષ્યાં અન્ન વિનાને, પ્રભુજી આજ જાણું છું. ૭
કર્ચી કાળાં અને ઘોળાં, ગણ્યા હુષ્કર્મને ખ્યારાં;
પ્રપંચ કેરી પ્રવૃત્તિથી, પ્રભુજી આજ જાણું છું. ૮
હૃદય મહારૂં અરે બળતું, સજગતી હોળી હૈયાની;
દયાળુ માફ કરજે તું, પ્રભુજી આજ જાણું છું. ૯
અરજ મહારી હૃદય ધરજે, ખૂરાં કાર્યો ને વિસરજે;
રહમ આ બાલ પર કરજે, પ્રભુજી આજ જાણું છું. ૧૦

લેખક—વેલ્લાભાઈ પ્રાણુલાલ શાહ. કલોલ.

૨૮૦

મી આત્માનંદ પ્રકાશ.

તેજ ક્યારે થશે ?

(લેખક:—મણિલાલ માણેકચંદ મહુધાવાળા)



દ્રા દેવીએ એવો શો ચમત્કાર કર્યો કે અખિલ જૈન આલમ કુંભકર્ણુ-વત નિદ્રા ક્યારનીએ અનુભવે છે ! આ તો કોઇ અજબ અને ગજબ બહુ હોય એવું લાગે છે. જ્યારે સારી સમસ્ત આલમ નિદ્રાદેવીનું શરણ છોડી નવી નવી પ્રવૃત્તિઓ યોજી, તેમાં પરોવાઇ જઇ કંઈ નવનવા આશા ભર્યાં સુકાર્ય અને પ્રગતિ કરી રહી છે ત્યારે આપણું જૈન જગત નિરાશાસ્પી અંધકારમાં અંપલાઇ જઇ નિશ્ચિંત ઘોર્યા કરે છે; આશા અને સૌભાગ્યનો સૂર્ય આશ્વિત આલલામાં ડુલી જઇ તેનાં આશાભર્યાં પચરંગી કિરણ બાણે લોલુપ્ત થઇ ન ગયાં હોય તેમ જણાય છે, તેનો પડછો કોઇ વખતેજ થાય છે. ધન્ય છે નિદ્રાદેવી ! તારી કૃપા, તેની નિરાશા અને તોફાનને !

પ્રાચીન કાળની જલવંત બહોજલાલી અને અર્વાચીન સમયની અધોગતિ ! કેટલો ફેરફાર ! છે તો આસમાન અને જમીન જેટલો ! ક્યાં વસ્તુપાળ, તેજપાળ, ભામાશા, શાલિભદ્ર, કુમારપાળ, હેમચંદ્રાચાર્ય, અન્ય મહર્ષિ, જૈન અને જૈનેતર જનતા, અને પુનિતતમ ધર્મ સુપ્રેમે પૂજનારા પૂજનીય નરેશો; અને નવનવાં પુસ્તકોમાં જૈન ધર્મ અને તેના મહાન પુરૂષો વિરૂદ્ધ અને અનુચિત લાખી ઉત્કૃષ્ટ ધર્મ વખોડી કાઢી હાંસીપાત્ર બનાવનાર જૈનેતર સાક્ષરો—લેખકો અને પવિત્ર તીર્થોની શાંતિપૂર્વક યાત્રાનો લાલ લેતી સમાજની આંતરે આવનાર રાજ્યો ! ક્યાં આપણી તવંગરતા અને ક્યાં હાલની ધીમે ધીમે થતી કંગાલ સ્થિતિ ! ક્યાં આપણા પ્રાચીન રાજશૂરા, રણશૂરા, ધર્મશૂરા, દેશશૂરા, બ્યાપારશૂરા, અને કેળવણીશૂરા, શ્રાવક અને શ્રાવિકાઓ અને ક્યાં આજની સર્વ પ્રવૃત્તિઓમાં મંદતા અને કંદેડી દશા ! ક્યાં તે સમયની ઉભરાતી જૈન વસ્તી અને ક્યાં ધીમે ધીમે ઘટતી જતી હાલની જૈન આલમ ! ક્યાં પ્રથમની સંપેલ, પ્રેમાળ, પરોપકારી, દાનશીલ, પ્રભાવશાળી, વૈભવશાળી, મર્યાદિત, લજબાણુ, દઢ નિષ્ઠાવાળી અને આશાની ઉર્મિઓથી ઉભરાતી જૈન કોમ અને ક્યાં આજની કુસંધી, કુધારે ચઢેલી, કળ્યાણોર, કનિષ્ઠ વૃત્તિઓવાળી, મતભેદી અને અમર્યાદિત જૈન જનતા ! આનું નામજ જમાનાનો ચાળો ! આ અવસર્પિણી કાળનું એક નમુનેદાર જોવા લાયક દશ્ય !

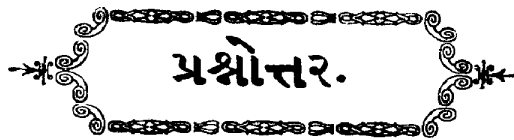
બસ મંદી, મંદી, મંદી, સર્વ વાતે મંદી. તેજ ક્યારે થશે ? ક્યારે જૈન હરણ મટી હંસ થશે અને સુખસાગરનાં મુકતાક્ષ નિશ્ચિત ચરશે ? તેજ ત્યારે

પ્રશ્નોત્તર.

૨૮૧

થશે અને સુખસાગરનાં સાચાં મોતી ત્યારે સાખશે કે જ્યારે જૈન જગત સંપૂર્ણ કેળવાશે, કલહ, કુધારા, કુસંપ, કનિષ્ઠ વૃત્તિ, નિદ્રા, નિરાશા અને ઇર્ષ્યાનું જડમૂળ જશે; ત્યારેજ દુઃખના દરિયા શોષાઈ જશે, આ સંસારની વિકાસવેલી નવપલ્લવિત થશે અને આત્માનંદ પ્રકાશ પામશે. કેળવણીનો સમાવેશ મોટી મોટી પદવીઓ અને ડીગ્રીઓ પામ્યામાં નથી પણ કેળવણી એટલે સ્વતંત્રતા, સ્વાધીનતા અને મોક્ષજ. કહ્યું છે કે:—

“કેળવણીથી જો સ્વતંત્રતા, સ્વાધીનતા અને મોક્ષ ન મળે તો તે કેળવણી નકામી છે.” આ પ્રમાણે કેળવણી એજ સર્વસ્વ છે; તેજ માટે અમોલી દિવ્ય ચાવી છે !
અસ્તુ !



નીચેના પ્રશ્નનો ખુલાસો ગણિતાનુયોગનું ખાસ જ્ઞાન ધરાવનાર કેમ મહાશય શાસ્ત્રાધારે આપે તેવી નીચે સહી કરનારા વિનંતિ કરે છે.

૧ પૃથ્વી દડાની માફક ગોળ છે અને તે ફરે છે તેમ હાલના ભૂગોળના વિદ્વાનો દાખલા દલીલોથી સિદ્ધ કરી બતાવે છે, જ્યારે આપણા જૈન શાસ્ત્રોના અંગે પૃથ્વી થાળીના આકારે ગોળ છે અને તે સ્થિર છે. સૂર્ય, ચંદ્ર વીગેરે ફરે છે, જંગુદ્રીપનો એક ભાગ જે ભરતક્ષેત્ર છે (હાલ જે પૃથ્વી જાણમાં છે તે ભરત ક્ષેત્રમાં આવી જાય છે.) તેમાંજ સૂર્ય ઉદય થાય ત્યારે આખા ભરતક્ષેત્રમાં પ્રકાશ એક સાથે અને એક સરખો પડવો જોઈએ, પરંતુ તેમ થતું નથી કલકત્તામાં સૂર્ય ૬ વાગે ઉગે તો મુંબઈમાં ૭ વાગે ઉગે છે, વિદાયતમાં ચાર પાંચ કલાક પછી ઉગે છે અને અમેરીકામાં ૧૨ કલાક જેટલો ફેર પડે છે તો તેનું શું કારણ ? આ હિસાબે તો પૃથ્વી ગોળ દડા જેવીજ હોય તોજ આટલો ફેર ટાઇમમાં પડે. તેમજ નોરવેમાં બંને મહીનાનો દીવસ અને બંને મહીનાની રાત હોય છે તો તે સંબંધમાં શું સમજવું ?

૨ પૃથ્વી પ્રદિક્ષણ કરવામાં જે સ્થળેથી માણસ નીકળે છે અને એકજ દિશામાં પ્રયાણ કરે છે તો અંતે તેજ સ્થળે આવી પહોંચે છે તો તે પણ ગોળ દડા જેવી હોય તોજ થઈ શકે ?

લી૦

મ. હા. શાહ—કલકત્તા.

૨૯૨

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

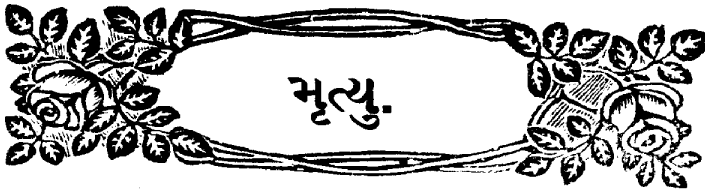
“ શી કારી ને ”

ભુલાયે શી રીતે, કુદરત તણી દિવ્ય કૃતી કે ?
 અહા ! શાંતિ કેવી, પ્રસરી રહી આ નિજન વને.
 વહે છે બાળુએ, મધુર જળની શુદ્ધ સરિતા;
 કિનારે તેના કેં, જન જઈ સૌ શ્રમ હરતા.
 દીસે આનંદે અહિં, વનચર તણા યુથ ફરતાં;
 કુદે દોડે ટોળે, નિર્ભય રહી ગેલ કરતાં.
 અહા કેવાં રમ્ય ! સુખકર દિસે દશ્ય સઘળાં;
 મળે શાન્તિ ઉરે, કુદરત તણાં ગુણ ગણતાં.
 શીકારે આવીને, કૂર જનકો મોઝ ગણતાં;
 બિચારાં ભોળાં એ, વનચર તણાં પ્રાણ હણતાં.
 દયા હત્યારાને, મન નથી જરી નિર્જળ તણી;
 નથી સ્નેહિ એતો, કુદરત તણો દુશ્મન નકી.
 શીકારી શી આશે ! નિર્દય થઈ પ્રાણ હણતો;
 નથી સત્તા તારી, સજીવન કરે પ્રાણ પરનો.
 પડયું સામે જોતું, તુજ વદન એ સ્મિત કરતું;
 દયાની દૃષ્ટીએ, નીરખી પછી એ પ્રાણ તજતું.
 તને સંબોધે એ, “ જીવન જગમાં આમ હણતાં;
 દયા ના રાખે, શું ! મનુષ્ય હૃદયે પત્થર ઘડ્યાં ! ”
 દયા પ્રેરી દેવા, જન હૃદયમાં વાસ કરજે;
 વધે શાન્તિ વિશ્વે, નિર્ભય બને પ્રાણી સઘળે.

અવેરી કલ્યાણચંદ કેશવલાલ - વડોદરા.

મૃત્યુ.

૨૮૩



(તેનો ડર કેવા પુરૂષોને ન હોય ?)



ગતની દૃષ્ટિએ મૃત્યુનો વિષય આનંદજનક છે કે શોકજનક છે તેની કલ્પના કરી શકાય નહિ. તે તો અનુભવીઓ જાણે અને અનુભવથી સમજાય.

જગતની જનતાની કોઈપણ સંજોગોમાં સ્વાર્થવૃત્તિ સરી પડતી હોય છે, ત્યારે તેઓ આકંઠ કરી મૂકે છે. મા, બાપ, સ્ત્રી, ખંડેન, ખંધુ અને સંસારમાં મનાતો પરિવાર વિગેરે આત્મજનોના આકંઠમાં શું રહસ્ય સમાયું છે ? તેમજ કયો વિચાર અખત્યાર કરી ગ્લાનિભાવ દર્શાવે છે ? તે જાણવા ઈચ્છીશું તો તેનો સ્ફેટ થતાં આપણને નરી સ્વાર્થની જ વાસ આવશે. તેમની ઉન્નતિ કરનાર, તેમનું પાલન પોષણ કરનાર આત્મા જ્યારે લય થાય છે, ત્યારે “ હવે મ્હાડું શું થશે ! ” તેવા પ્રકારનો દરેક વ્યક્તિ મનોગત વિચાર કરે છે અને તે તે વ્યક્તિઓ જાણે પોતે આ વિશાળ સંસારમાં એકલી-અટુલી ન હોય તેવા ભાવોનું સેવન કરતાં લયબ્રાંત યાય છે અને છેવટે આકંઠનું શરણ સ્વીકારે છે; પરંતુ જ્યારે ઉક્ત વ્યક્તિઓનો સ્વાર્થ સ્પષ્ટ તરવરતો દૃષ્ટિગોચર થાય છે, એટલે કે કોઈના મૃત્યુથી દરેકને જુદી જુદી રીતે લાલ મળવાનો હોય છે (વારસો, લેણું, કપડાં, મીઠાન્ન વિગે) ત્યારે આનંદના અતિરેકથી તાંડવનૃત્ય કરવા મંડી જાય છે, જો કે નૃત્ય કરવાનું જીવનના છેડે પહોંચેલા ખુઝર્ગોને પાલવી શકતું નથી, પણ તેઓની સ્વાર્થ, પાશવવૃત્તિ સત્તાના બળથી નૃત્ય કરાવે છે, એટલે જગતની દૃષ્ટિએ મૃત્યુનો વિષય આનંદજનક કે શોકજનક ગમે તેમ ઈચ્છાનુસાર મનાતો હોય; પરંતુ ‘ મૃત્યુ ’ સંબંધી જ આ લેખ હોઈ ‘ મૃત્યુ ’ એટલે શું તેની કંઈક અંશે આંખી કરાવવી તેજ લેખકનો ક્ષુદ્ર પ્રયત્ન છે.

જે મનુષ્યોને જીવતાં આવડયું તેને મરતાં આવડે છે, જેને મરતાં આવડે છે તેજ જીવી જાણે છે. જન્મ જન્ય મૃત્યુ છે.

મૃત્યુ એ જીવંતીના અંતિમ ભાગનો સમય છે; જેમ ત્રાંખાના કાણાં-વાળાં નિરૂપયોગી વાસણને નવીન સ્વરૂપ આપવા માટે કારીગર તેને ઓગાળી

૨૮૪

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

નાંખે છે, એટલે જ્યારે પૂર્વ સ્થિતિનો પડો કરે છે-કરવો પડે છે ત્યારે જ નવીનતામાં યોજી શકાય છે; તેમ મનુષ્યોને બીજો અવતાર ધરવાનો કુદરતી નિયમ શરૂ થતાં જ પૂર્વસ્થિતિનું રૂપાંતર થાય છે. જેમ ત્રાંબાનું અગ્નિથી એગળી જઈ ભિન્ન સ્વરૂપે બહાર પડવું તેવી જ રીતે મૃત્યુથી પ્રથમ દેહનો લય થાય છે અને તરત ભિન્ન સ્વરૂપે બીજો અવતાર ધારણ કરે છે. ત્રાંબાનું પરિવર્તન અગ્નિને આભારી છે, તેમ કોઈપણ પ્રાણીના વર્તમાન અવતારનું પરિવર્તન મૃત્યુને જ આભારી છે. ત્રાંબું જલદ લઠ્ઠીમાં બદળદ ઉડે છે અને પ્રતિસમયે તેનો પડો થયા કરે છે, પરંતુ તેમાં કારીગરને આનંદજ છે. કારીગર એમ સમજે છે કે ત્રાંબાનો જ્યારે એકરસ થશે ત્યારે જ તેનું નવું વાસણ ઘડી શકાશે, તેથી નિશ્ચયથી માનવું પડશે કે મૃત્યુ થયા સિવાય બીજો અવતાર લઈ શકાશે નહિ અને કુદરતનો સંકેત બીજો અવતાર લેવાનો થશે ત્યારે નવીન અવતાર લેવોજ પડશે. ત્રાંબા માટે કારીગરને આનંદ છે તેમ મૃત્યુ માટે પ્રત્યેકને આનંદ હોવો જોઈએ; કિન્તુ પ્રથમ નિર્દેશ કર્યા પ્રમાણે સ્વાર્થીવૃત્તિએ આનંદ માનવાનો નથી. પોતાના મૃત્યુથી બીજાને આનંદ થાય કે શોક થાય તે વિષય અલગ છે. પ્રચલિત રૂઢિઓ કેવા પ્રકારની સમાજમાં અસ્તિત્વ ધરાવે છે (રૂઢિઓ મનુષ્યવૃત્તિઓની છાયા છે) તેનું દિગ્દર્શન કરાવવા પુરતુંજ પહેલા પેરેગ્રાફમાં વિષય ચર્ચ્યો છે. બાકી આ વિષય સ્વયં પોતાના-દરેકના પોતાના માટેજ સમજવાનો છે.

મૃત્યુ એ એક બદલાતી જીવંતીનું ચિન્હ છે યા પરિવર્તન છે, જે મૃત્યુને સહુર્ષ લેતે છે અગર તો જેને મૃત્યુનો લેશમાત્ર લય નથી, તેવા લડવીર આત્માઓ કુટુંબની, દેશની તેમજ જગતભરની સેવા ઉઠાવી શકે છે, ધર્મને વિશેષ જ્વલાંત રાખે છે, સમાજમાં ચેતના પ્રગટાવે છે, કોઈ સાહસિક મહાન કાર્યો તેને અલભ્ય નથી; પરંતુ મૃત્યુથી લયજાંત થનાર કાયર જીવો એક પણ સાહસિક કાર્ય કરી શકતા નથી. કોઈપણ કાર્ય કરતી વખતે તેને મુખ્યત્વે એજ પ્રશ્ન ઉદ્ભવે છે કે “ આ કાર્યમાં કદાચ મ્હારું મૃત્યુ થશે તો ? ” મ્હારી, મ્હારા સગાંસમૂહની શી દશા થશે ? મ્હારા વિના કેટલા મરી પીટશે ? પરંતુ આ માત્ર કલ્પનાઓ અને તેને ભ્રમમૂલક આશા વળગી રહી છે. આ દુનિયામાં કોણ કોનું છે ? અગર તો કોને કોની પડી છે ? સગો ઘણી મરી જવા છતાં તે સ્ત્રી બાર મહિના જેટલા ટુંક સમય પછી દુનિયાના અન્ય સ્વચ્છંદોમાં પડી જાય છે. (સ્વચ્છંદ-સારૂં ખાવું સારૂં પહેરવું વિગત) તો પછી બીજા સગાઓના સ્નેહની ગણતરી કેટલી ? પરાયા મુખથી મૃત્યુ વિષયના બહિર્ગત થતા શબ્દો સાંભળી કાયર જીવોના કપાળ ઉપર લયની રેખાઓ અને સ્વેદાંબુઓ ઉપસી આવે છે, પરંતુ તેઓને માલુમ નથી કે જે શરીર ઉપર, લક્ષ્મી કુટુંબ પરિવાર ઉપર ત્હારો અચળ વિશ્વાસ અને મોહ છે તે અંતે ત્હારાં નથી. તું તારી ઇચ્છાપૂર્વક તેમને ત્યજીશ નહિ તો કુદરત

મૃત્યુ.

૨૮૫

તારી પાસેથી બળાત્કારે છોડાવશે. શરીર તો દગો દેતું આવ્યું છે અને દે છે, લક્ષ્મી કોઈની થઈ નથી અને થવાની નથી. આજ તારી પાસે છે કિન્તુ આવતી કાલના સૂર્યોદયે તેનો માલીક બીજોજ હશે. પોતાની સંપૂર્ણ ઇચ્છાથી નહિ છોડે તો કુદરતની નિયંત્રણાનુસાર આસુરી સત્તા પ્રાપ્તિ છોડાવશે તો પછી તેવા અનિશ્ચિત અને અશાશ્વત સુખોમાં મૂઢાં રાખી અને તેથી મૃત્યુનો ભય રાખી શામાટે મનુષ્યત્વ ગુમાવવું ?

જેમ આપણે મેલાં થએલાં વસ્ત્રો બદલીને ધોયેલાં વસ્ત્રો પહેરીએ છીએ, જેમ નાટકની રંગભૂમિ ઉપર કામ કરતો એકટર એક વખત રાજાના સ્વાંગમાં દેખાય છે, જ્યારે થોડી ક્ષણ પછી તેજ એકટર બીજા પ્રવેશમાં ભિક્ષાપાત્ર સાથે ભિક્ષુકના પોષાકમાં દ્રષ્ટિગોચર થાય છે. એકટરનો આત્મા એકજ છે પણ તેનું પરિવર્તન ભિન્ન ભિન્ન સ્વરૂપે પરિણમે છે, તેમ મૃત્યુ આપણને માત્ર નવીન વેશ લેવરાવે છે. આ વિષય પરત્વે એક સ્થળે જણાવવામાં આવ્યું છે કે,

“ જો મરણ એ જીવંતીની છે અરે છેલ્લી દશા;

તો પરાર્થે અર્પવામાં આ જીવનના મોહ શા ? ” (રા' માંડલીક)

અર્થાત—મૃત્યુ જો વર્તમાન જીવનની છેલ્લીજ દશા હોય તો પરોપકાર કરવામાં, અન્યનું રક્ષણ કરવામાં આપણા પ્રાણની આહુતિ આપવામાં જીવંતીનો મોહ શા કામનો ? અને મૃત્યુનો ભય શા કામનો ?

અને ભય રાખવાથી કંઈ બચી શકાય તેમ છે ? જંગલમાં યા વસ્તીમાં, યુવાનીમાં યા વૃદ્ધાવસ્થામાં પણ ક્યારેય મૃત્યુ કોઈને છોડે છે તે છોડશે ? કોઈપણ પ્રકારેથી મૃત્યુ જો પાછું જતું હોય તો ભલે તેની પાછળ તમારી સમસ્ત શક્તિ-વેડફે. ચક્રવર્તી અને રંક ભીખારી એક સરખી રીતે મૃત્યુના ગ્રાસ થાય છે.

જેમ જે પુષ્પો બીટ્યાં છે તે અવશ્ય કરમાવાનાં છે. જે સમુદ્રમાં ભરતીનો જીવાળ ચડે છે તેની ઓટ અવશ્ય છે જ. તેમ જેનો જન્મ થયો છે, તેને અવશ્ય ભય પામવાનું છે અને તે ‘ એક અને એક બે ’ ના જેવી સીધી બાબત છે. ભય પામી ભાગી જવા છતાં મૃત્યુ તો ગમે ત્યાંથી ખોળી કાઢશે.

જ્યારે મનુષ્ય અનેક ત્રિવિધ તાપથી દગ્ધ થએલ પ્રાણીઓને શાંત કરવા પોતાનો જીવન પ્રવાહ ઠલવે છે ત્યારે તેને કુદરતી અનેરી શાંતિ અને દૈવી આનંદ કે જે શાંતિ અને આનંદની પૂર્વે આંખી પણ થઈ નહિ હોય, તે પ્રકારની કુદરતના ગર્ભાગારમાંથી પ્રાપ્ત થાય છે. ચોરીના આરોપસર શક પડતા ગમે તેટલા મનુષ્યોને ન્યાયની અદાલતે ઉભા રાખવામાં આવે તદ્દપિ જેણે ચૌરકાર્ય કર્યું નથી તે તો સર્વથા નિશ્ચિતજ છે; તેમ જેણે ઇશ્વરની કૃતિઓ સન્મુખ સ્થિર મન રાખી, ચિત્તનાં આંદોલનોનો ઉપશમ કરી, અન્યના અવલંબન સિવાય પોતાનો અને

૨૮૬

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

ખીજનો ઉત્કર્ષ સાધ્યો છે તે મૃત્યુથી સર્વથા નિશ્ચિત છે અને જ્યારે તેવી નિશ્ચિતતા પ્રાપ્ત થાય છે ત્યારે તેના દીલ દરીઆમાં ઉછળતાં મોજાં એકદમ વિદીન થઈ જાય છે અને ત્યારપછી તેના હૃદયમાં કેવી ઉચ્ચ ભાવનાઓ પોષાય છે.

“ જગત મરણુસે ડરત હૈ, મુજ મન હૈ આનંદ
કય મરણુ કય ભેટસાં, પુરણ પરમાનંદ ”

ભાવાર્થ—જગતના મનુષ્યો મૃત્યુના નામ માત્રથી ભયજ્ઞાંત થઈ જાય છે, તેઓનાં ગાત્રો શિથિલ થઈ જાય છે. અને નાસભાગ કરે છે પણ મૃત્યુને તો ગમે તેવા સંજોગોમાં મૃત્યુ આવે તેની મને પરવા નથી. હું તો તેજ દિવસની ઉજવલ દિવસની માર્ગ પ્રતીક્ષા કરી રહ્યો છું કે ક્યારે મૃત્યુ આવે અને મુક્તિ પામું.

ટુંકમાં જેણે સદાચાર સેવ્યા છે, નરભવની અત્યુત્તમ ઉપયોગિતા સાધી છે, જીવન નૌકાને મોહજન્ય ખરાબે નહિ ચઢાવતા યથાસ્થિત કિનારે પહોંચાડી છે, તેને નથી મૃત્યુનો ભય, ! નથી સાક્ષાત્ યમદેવનો ભય. ! ‘ ચોરના પગ કાચા ’ એ ઉક્તિવત્ જેને પરલોકમાં હુઃખ ભોગવવાની કદપના થઈ છે તેને મૃત્યુ માત્ર હુઃખદાયી, ભયવાહી થઈ પડે છે.

મૃત્યુના વિષયથી ખેદ પામવાનું ચા રાચવાનું પ્રયોજન નથી. જો કે ખેદ પામવો અને રાચવું ઉભય વિષયો મનુષ્યોના વર્તન ઉપર અવલંબેલા છે. મૃત્યુને પાર પહોંચેલા પુરૂષો નર-સિંહ સમ બની નિડરતાથી અનેક પ્રકારના કાર્યો કરી રહ્યા છે. તેજ પુરૂષો ધર્મને પણ ટકાવી રાખે છે, અને મૃત્યુથી તેઓ ડરનારા હોતા નથી.

મૃત્યુના નામથી ભય પામવો ન પડે. તેવું વર્તન, તેવા વિચાર, આચાર જગતના મનુષ્યો રાખે, સ્વકર્તવ્યથી જાણીતા થાય અને પરોપકાર વૃત્તિનું નિરંતર આદ્ધાહન કરે તેજ અંતરેચ્છા.

લેખક—ઘેલાભાઈ પ્રાણુલાલ શાહ, કલોલ.

— ❀ ❀ ❀ ❀ ❀ —

સુધારો.

- ૧ ગયા અંકના પાના ૨૬૪ માં મહાવીર જયંતીના વર્તમાન સમાચારમાં ચૈત્ર શુદ્ધ ૧૩ બુધવાર છપાયેલ છે તેને બદલે ચૈત્ર શુદ્ધ ૧૩ ગુરુવાર સમજવો.
- ૨ અમારા “તરફથી છપાએલ જૈન પંચાંગમાં ચૈત્ર માસના શુકલપક્ષમાં બે તેરસ હોવાથી ખીજ શુદ્ધ ૧૩ મહાવીર જયંતી” એમ છપાયેલ છે, પરંતુ પ્રથમ શુદ્ધ ૧૩ ના રોજ ઉત્તરાશ્વિની નક્ષત્ર હોવાથી પ્રભુ મહાવીરના જન્મ વખતે તે નક્ષત્ર હોવા સમજે પહેલી શુદ્ધ ૧૩ ના રોજ જયંતી ઉજવાયેલ છે જેથી ત્યાં પણ પ્રથમ શુદ્ધ ૧૩ ગુરુવાર શ્રી મહાવીર જયંતી એમ સમજવું.

— ❀ ❀ ❀ ❀ ❀ —

ઉપદેશક પદ.

૨૮૭

ઉપદેશક પદ.

રાગ—હોરી.

અકલ તેરી સકલ ગમાઈ.....
 વિષયાંતર મત જા ભાઈ..... અકલ...
 રસના મીલી તોહે ગુણિ ગુણ ગાવન,
 તાકો કતરણી બનાઈ,
 ગુણિ જન કે ગુણ કટની માની
 નિજ ગુણ ચીરની ચલાઈ..... અકલ...
 ગુર હિતકારી બચન સુનનકો,
 કરણ સમર્પણ ભાઈ,
 વે ગુર વચન સુનત નહી પાપી,
 ગંદીલ વાણી સુહાઈ..... અકલ...
 પ્રભુ નીરખનકો નયન દિયો હે,
 જનતા સમતા દાઈ,
 દુઃખિ જન દેખી સુખી કર દેના,
 જીવન ભર લે કમાઈ..... અકલ...
 કાચી કાચા ચર્મ જડી મઢીયા,
 હાડ રૂધિર સું ચીનાઈ,
 દાન દયા અર તપ જપ કરણી,
 કર લે અવસર પાઈ..... અકલ...
 ભવોદ્ધિ પાર ઉતારા ઉનકા,
 ગુર ગમ જીસને પાઈ,
 આતમરામ ગુરરાજ હમારા,
 કાંતિ કલા મીલી આઈ.....
 અકલ તેરી સકલ ગમાઈ..... વિષયાંતર...

લીંમડી—પુરીઆઈ ધર્મશાળા
 વૈશાખ સુદિ પંચમી...

પૂજ્ય પ્રવર્તકજી મહારાજ
 શ્રી કાંતિવિજયજી મહારાજ:

આ પદ પ્રકટ કરવા માટે રા. મનસુખલાલ ડાહ્યાભાઈ વઢવાણવાળાએ મોકલેલ છે.

૨૮૮

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

પ્રકીર્ણ.

પૂર્વાચાર્ય મહાન પુરૂષોએ આપણા માટે મુકી ગયેલ અપૂર્વ ગ્રંથોનો અમૂલ્ય વારસો આપણે બેકાળજીથી સાચવી ન શક્યા કહો, કે પ્રમાદથી રક્ષણ ન કરી શક્યા કહો કે વસ્તુને ઓળખી ન શક્યા, ગમે તે કહો પણ તેને લઈને હજારોની સંખ્યામાં તેવા અપૂર્વ હસ્ત લીખીત ગ્રંથો યુરોપીયન પ્રજા તેની કિંમત પારખી વિના મૂલ્યે-પાણીના મુલ્યે અને ઓછી મહેનતે તે આપણું ધન પોતાના દેશમાં લઈ ગયા, કે જ્યાંની લાઇબ્રેરીમાં ગૌરવ ભરી રીતે બિરાજે છે અને રક્ષણ થાય છે, તેમ હિંદુસ્તાનમાં પણ તેવીજ સરકારી લાઇબ્રેરીમાં હજારોની સંખ્યામાં તેવા આપણા ગ્રંથો આપણા લાંડારોમાંથી ચાલ્યા જતાં ત્યાં રક્ષણ પામે છે. જૈન સમાજ શું આખ ઉઘાડીને જોશે કે ? હવે બાકી રહેલ થોડો થોડો સંગ્રહ પણ રક્ષણ કરી સાચવી શકશે કે ? આ કાળમાં જૈન સાહિત્યનું રક્ષણ કરવું-સાચવવું, લવિષ્યમાં તે વધારે હૈયાતી ભોગવે તેમ તેના માટે પ્રયત્નો કરવા. પ્રગટ કરવા જેવું અનેક ભાષાઓમાં સરકારી રીતે બહાર મુકવાનો આજે પ્રસંગ છે. જૈન કેમે તે દિશા તરફ પોતાનું લક્ષ્ય ખેંચવા અને તેને માટે પૈસાનો વ્યય કરવાની ખાસ જરૂર છે. આ બાબત માટે હાલમાં પુના શહેરમાં બિરાજમાન મુનિરાજ શ્રી દર્શનવિજયજી મહારાજે ત્યાંની લાંડારકર ઇનસ્ટીટ્યુટમાં હસ્ત લીખીત ગ્રંથોનો મોટો સંગ્રહ છે તેની મુલાકાત લીધી હતી. જેને માટે તેઓ શ્રી નીચે મુજબ જણાવી જૈન સમાજનું ધ્યાન ખેંચે છે.

મુલાકાત:—આજે અમે મુનિ દર્શનવિજયજી (વગેરે સાધુઓ પૂતાના લાંડારકર ઇન્સ્ટીટ્યુટમાં ગયા હતા. ત્યાં લગભગ વીશ હજાર હસ્ત લીખીત ગ્રંથોનો સંગ્રહ જોયો. તેમાંથી જૈન ધર્મની હસ્ત લિખિત થોડીક ગ્રંથો પણ જોઈ હતી. આ સંસ્થામાં જૈન ગ્રંથો લગભગ પાંચ હજાર હોવા છતાં એ તરફ કાર્ય કરવા જૈનોનું હાલ સુધી દુર્લભ છે. માટે હવે વિશેષ લક્ષ આપી ન છપાવેલા જૈન ગ્રંથો ખતતા પ્રયાસે વિશેષ બહાર પાડવા પ્રયત્ન થવો જોઈએ વગેરે મહારાજ સાહેબ જણાવે છે.

વર્તમાન સમાચાર.

અમદાવાદ શહેરમાં મહોત્સવ.

દાનવીર અને ધર્મનિષ્ઠ શેઠ શ્રી જમનાભાઈ લગુભાઈના તરફથી તેઓશ્રીના ધર્મપત્ની માણેકબહેને વિંશતિ સ્થાનક, સૌભાગ્ય પંચમી શ્રી નવપદજી આદિ તપ કરેલા હોવાથી તે તપનો ઉદ્ઘાપન મહોત્સવ (૩૪ છોડનું ઉજમણું) શ્રી સમવસરજીની તથા શ્રીશત્રુજય તીર્થની અઘોડીક સુંદર રચના, અઘાઈ મહોત્સવ વગેરે સદ્ગત શેઠશ્રી જમનાભાઈ શેઠનો જે મનોરથ મુલતવી રહેલા તે ફલીભુત કરવાનું ઉત્તમ કાર્ય પોતાની પૂજ્ય કાકીશ્રી માણેકબહેન સાથે મળી શ્રીમાન શેઠ સાહેબ માણેકલાલભાઈ મનસુખભાઈએ આ માસની શુદ્ધ ૩ બુધવારથી લાય ધર્યું છે એટલે ઉપરોક્ત મહોત્સવો શરૂ કર્યા છે. જેની આમંત્રણ પત્રિકા અમેને મળી છે. તે જોતાં પૂર્ણ ઉત્સાહ, ઉદારતા, અને શ્રદ્ધાપૂર્વક દેવગુરૂ જ્ઞાન અને ધર્મની ભક્તિ કરવાનું કાર્ય શરૂ થયું છે. જેથી શાસન પ્રભાવતા થવા સાથે અનેક મનુષ્યો ભક્તિનો અને અનુમોદનનો લાભ મેળવશે.

વર્તમાન સમાચાર.

૨૮૯

આ માંગલિક પ્રસંગ ઉપર આચાર્ય મહારાજ શ્રીવિજયનેમીસૂરીશ્વરજી તથા આચાર્યશ્રી વિજયદર્શનસૂરિજી તથા આચાર્ય શ્રી વિજયોદયસૂરિજી તથા આચાર્ય શ્રી વિજયસિદ્ધિસૂરીશ્વરજી તથા આચાર્ય શ્રી વિજયમેઘસૂરિજી તથા શાંતમુર્તિ મુનિરાજ શ્રી હંસવિજયજી મહારાજ તથા પંન્યાસજી સંપત્તવિજયજી મહારાજ વગેરે મુનિ મહારાજઓને વિનંતિ પૂર્વક આમંત્રણ કરેલ હોવાથી તત્ત્ર ગિરાજમાન છે, જેથી દેવભક્તિ સાથે ગુરુભક્તિ અને દર્શનનો પણ સારો લાભ મળશે. શુદ્ધ ૧૧ ગુરુવાર અષ્ટોતરી સ્નાત્ર તથા નવકારશી થયેલ છે. અને આઠે દિવસ વિવિધ પૂજાઓ આંગી રચના વગેરેથી ઉમંગપૂર્વક દેવભક્તિ કરવામાં આવેલ છે. શ્રદ્ધા અને ઉદ્ધગતાથી મળેલ લક્ષ્મીનો ધર્મ માર્ગે વ્યય થતો હોવાથી તે કરનાર પુણ્યાનુબંધિ પુણ્યબંધ કરે છે. અમે તેની અનુમોદના કરીએ છીએ.

ઘાટકોપરમાં મુનિ મહારાજઓનું આવાગમન.

મુંબઈ જેવા અતિ વ્યવસાયી શહેરમાં ન્યારથી મુનિ મહારાજનું આવાગમન થવા લાગ્યું ત્યારથી ત્યાં વસ્તા જૈન યંધુઓ વગેરે ઉપદેશાદિનો લાભ લેવા લાગ્યા. કાંઈક ક્રિયાકાંડની પણ જાગ્રતી થતી ચાલી. હાલમાં તેજ રીતે તે શહેરને બદલે નજીકના પરાઓમાં રહેનાર જૈન યંધુઓ પણ વિદ્વાન મુનિરાજોના વ્યાખ્યાન આદિ લાભ લેવા પણ પ્રવૃત્ત થતા જાય છે. જેથી કરીને હાલમાં ગયા માસની શુદ્ધ ૬ ના રોજ પૂજ્યપાદ જૈનાચાર્ય શ્રી વિજયવલ્લભ સૂરીશ્વરજીના વિદ્વાન શિષ્ય મુનિરાજ શ્રી વિષ્ણુવિજયજી તથા મુનિરાજ શ્રી વિચક્ષણવિજયજી મહારાજ ઘાટકોપરના શ્રી સંઘની વિનંતિથી ત્યાં પધાર્યા છે. ત્યાંના સંઘે સામૈયું વિગેરેથી ભક્તિ કરી છે. ચાતુર્માસ પણ ત્યાંજ થવા સંભવ છે.

હાલમાં મુનિરાજશ્રી દર્શનવિજયજી, તથા મુનિરાજ શ્રી જ્ઞાનવિજયજી તથા મુનિરાજ શ્રી ન્યાયવિજયજી મુનિરાજો પુના શહેરમાં ગિરાજમાન છે. જ્યાં ધર્મ પ્રભાવના થયા કરે છે. મહારાજશ્રીના ઉપદેશથી ગયા ચૈત્ર માસની પૂર્ણિમાના દિવસે શેઠ રામચંદ પુરૂષોત્તમદાસે મોટા દેવવંદનની વિધિનો સમારોહ કરાવ્યો હતો. ત્યાંના સંઘમાં આ દેવભક્તિનો પ્રસંગ પ્રથમ જ હોવાથી ત્યાંના શ્રી સંઘમાં અપૂર્વ ઉત્સાહ અને આનંદ વર્તાયો હતો. અને આ માંગલિક પ્રસંગની અનુમોદના સર્વ કોષ કરે તે સ્વાભાવિક છે.

સુરતમાં દીક્ષા મહોત્સવ.

પ્રાતઃસ્મરણીય આચાર્ય મહારાજ શ્રી વિજયકમળસૂરીશ્વરજી મહારાજના પટ્ટધર આચાર્ય શ્રી વિજયલલિતસૂરિજી મહારાજ હાલ સુરતમાં ગિરાજમાન છે તેઓશ્રીના ઉપદેશથી નડોદ નિવાસી માસ્તર જગનલાલ ગુલાબચંદ તથા શાહ ચિમનલાલ નાથાલાલ ખેડાના બંને યંધુઓએ વૈશાક શુદ્ધ ૩ સુધવારને રોજ રાજામુશીથી પ્રવળ્યા લીધી છે. અનુક્રમે મુનિરાજ શ્રી પ્રવિણવિજયજી તથા મુનિરાજ શ્રી ચિત્તવિજયજી નામે રાખવામાં આવેલ છે. આ મહોત્સવ અને સ્વર્ગવાસી આચાર્ય શ્રી વિજયકમળસૂરીશ્વરજીના કાળધર્મ પામ્યા તે નિમિત્તે ચૈત્ર વદી ૧૧ થી શુદ્ધ ૩ સુધી અઠ્યાધ મહોત્સવ અને શુદ્ધ ૩ ના રોજ શાંતિસ્નાત્ર પણ ભણાવવામાં આવ્યું હતું.

૨૯૦

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

સ્વીકાર અને સમાલોચના.

જૈનાગમ શાળા સંગ્રહ (અર્થ-માગધી ગુજરાતી કોષ) સ્થાનકવાસી જૈન સંપ્રદાયના વિદ્વાન અને શતાવધાની મુનિરાજ શ્રી રત્નચંદ્રજી સ્વામીએ તૈયાર કરેલો આ કોષ છે. જેમાં માગધી, સંસ્કૃત અને તેના ગુજરાતી અર્થ એટલે ત્રણ ભાષામાં તેની રચના છે. ૪૯ જુદા જુદા આગમો તથા ગ્રંથોમાંથી શબ્દો લેવામાં આવ્યા છે કે જેમાં ૨૫૦૦૦) શબ્દો કરતાં વિશેષનો સંગ્રહ કરવામાં આવેલ છે. પ્રસ્તાવનામાં જણાવવામાં આવેલ છે કે બીજા મોટા કોષ ચાર ભાગમાં તૈયાર થાય છે. રચનાર મહાત્માનો પ્રયત્ન ધન્યવાદને પાત્ર છે અને માગધી ભાષા કે ગ્રંથના અભ્યાસી માટે એક ઉપયોગી સાધનનો વધારો આપી થયેલ છે. એમ જણાય છે. સંઘવી ગુલાબચંદ જશરાજ શ્રી લીંબડી નિવાસીની આર્થિક સહાયવડે તેમણે પ્રસિદ્ધ કરેલ છે. કિંમત રૂ. ૩-૮-૦. પૃષ્ઠ ૮૧૮ જેમાં કિંમત યોગ્ય છે.

સાધુ ગીતા—લેખક અને પ્રકાશક પ્રભુદાસ અમૃતલાલ મહેતા કે જેઓ એક ઉછરતા, ઉત્સાહી, અને વિચારક યુવક છે. આ ગ્રંથના લેખક જણાવે છે કે પોતાની મુસાફરીમાં એક પ્રસંગે એક પવિત્ર મુનિવરના દર્શન થતાં તે પવિત્ર આત્માની આત્મશાંતિ અને ચારિત્ર ઉપર મુગ્ધ થતાં આ ગ્રંથ લખવાને તેઓ પ્રેરાતાં ગદ્ય પદ્યનો વિચાર ન કરતાં પોતાના આત્માને તે માટે જે સ્ક્રુર્યું તેની નોંધ રૂપે આ લઘુ ગ્રંથની રચના કરી છે. કેટલેક સ્થળે છાપવામાં અશુદ્ધિ રહેલી છે તે તેમજ પહેલેથી છેલ્લે સુધી તમામ પેજનાં લખાણમાં કોઈ ગદ્ય પદ્યનો નિયમ રહેલો નથી, તેના કરતાં તો છેવટ ગદ્યમાં પણ તે સંકળના પ્રગટ કરી હોત તો તે પોતાની સુદૃઢતામાં વધારો કરી શકત. તેથી તે બંને માટે હવે પછી બીજી આવૃત્તિ પ્રકટ થાય તો તે વખતે લેખક તે માટે યોગ્ય સુધારો કરશે તેમ જણાવવું યોગ્ય લાગે છે.

મળવાનું સ્થળ—

શ્રી વિજયધર્મ લક્ષ્મી જ્ઞાનમંદિર. બેલનગંજ—આગરા. પ્રકટકર્તા પાસેથી.

કિંમત આઠ આના.



અમારો સત્કાર.

૨૯૧

શ્રી મહાવીર જૈન વિદ્યાલયનો અગ્નીઆરમો વાર્ષિક રીપોર્ટ (જુન ૧૯૨૫ થી મે ૧૯૨૬ સુધી) ક્રમે ક્રમે નમુનેદાર બનતી જતી આ સંસ્થાનો આ રીપોર્ટ કે જેમાં તેની તમામ પ્રકારની કાર્યવાહીનો સમાવેશ કરવામાં આવ્યો છે. મુંબઈ જેવા વ્યાપાર અને બહોળલાલીવાળા કેન્દ્ર સ્થળમાં આવી સંસ્થાએ જૈન સમાજની જરૂરીયાત પુરી પાડવા સાથે સમાજની કેળવણીના કાર્યને ખરેખરી રીતે ઉત્તેજન આપ્યું છે. શ્રીયુત સેક્રેટરીઓ, ધાર્મિક માસ્તર અને કાર્યવાહી કમીટીના ઉત્સાહ અને ખંતથી દિવસાનુદિવસ તેની ઉન્નતિ થાય તે સ્વાભાવિક છે. મુંબઈ જેવા સ્થળમાં આ સંસ્થા હોવાથી મોટી રકમનો ખર્ચ થાય પરંતુ તેનો પુરેપુરો લાભ વિદ્યાર્થીઓના લાભાર્થે જ થતો હોવાથી અને યોગ્ય રીતે થતો હોવાથી બ્યાજમાંથી નિભાવવા પુરતું હજુ ફૂંડ નથી, જેથી કાયમ મદદ મેળવવાની જે અપેક્ષા રહે છે તે મુંબઈ જેવા શહેર માટે કે જૈન શ્રીમંતો યોગ્ય ન હોવાથી આ સંસ્થાને તે માટે યાચવું ન પડે તેમ જલદી થવા જરૂર છે, તેટલુંજ નહિં પણ અમે તો આગળ વધી તેમ કહેવા અને જેવા ઇચ્છીએ છીએ કે, તે ઉપરાંત જૈનકામે વિશેષ મદદ આપી જેમ અને તેમ જલદીથી શ્રી મહાવીર જૈન કોલેજની સ્થાપના કરી જૈન સમાજનું ગૌરવ વધારવું જોઈએ. અમે સેક્રેટરીઓ અને કમીટીને નમ્ર સુચના અને ભલામણ કરીએ છીએ અને પુછીએ છીએ કે આ વિદ્યાલયને શ્રી મહાવીર જૈન કોલેજ ક્યારે બનાવો છો ? પરમાત્માને પ્રાર્થના કરીએ છીએ કે તે સુપ્રસંગ જલદી પ્રાપ્ત થાઓ. રીપોર્ટમાં બતાવેલ ઉપજ ખર્ચ, હિસાબ, વગેરે તમામ ચોખવટવાળા અને સુવ્યવસ્થિત છે.

શ્રી ગોધારી વીશાશ્રીમાળી જૈન દવાખાનું-મુંબઈનો સંવત ૧૯૮૨ ની સાલનો રીપોર્ટ મળ્યો છે. રીપોર્ટવાળા વર્ષમાં ૯૬૯૮ દરદીઓએ લાભ લીધો હતો. જેથી તેની ઉપયોગીતા કેટલી છે તે જણાઈ આવે છે. ફરી શરૂ થયાને આ દવાખાનાને ત્રીજું વર્ષ ચાલે છે; છતાં કાર્યવાહકોની ખંત અને લાગણી તેમજ જ્ઞાતિભાઈઓની અદ્યપ સહાય છતાં તે વ્યવસ્થિત ચાલતું હોય તેમ જણાય છે. હિસાબ, સરવૈયું, આવક-જવક અને વ્યવસ્થા યોગ્ય અને ચોખવટવાળા છે. હાલમાં તેના ખર્ચ માટે મેમ્બરશીપની યોજના કરી છે; પરંતુ અમારા માનવા પ્રમાણે ભવિષ્યમાં નબી શકવી મુશ્કેલ એટલા માટે છે કે, આપણે આરંભે શરૂા છીએ અને લીધેલ કાયમ નિભાવી શકતા નથી. વળી મુંબઈમાં કાર્યવાહકો માટે પણ અગવડતાવાળું છે, માટે જ્ઞાતિબંધુનો આ સંસ્થાદ્વારા આશીર્વાદ લેવા માટે આ ખાતું કાયમી કરવા એક સારા ફૂંડની ખાસ જરૂર છે. જ્ઞાતિબંધુઓ તેની જરૂરીયાત ધારે છે તો અવશ્ય એક કાયમી ફૂંડ કરી નિરંતરને માટે દરદીઓની આશિષ મેળવશે.



૨૯૨

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

અમારો સત્કાર.

અમારા તરફથી વિવિધ સાહિત્યના ઉત્તમ ગ્રંથો પ્રકટ થાય છે તે સર્વ વિદિત છે, પરંતુ આત્માનંદ પ્રકાશના ગ્રાહકોને પણ માસિકના વાંચન ઉપરાંત ભેટના ઉત્તમ પુસ્તકો આપી વાંચનનો બહોળો લાભ આપવામાં આવે છે. જેને માટે અમે કાંઈ લખીએ તેના કરતાં સમાજના વિદ્વાન બંધુઓ કાંઈ પણ લખે કે તે માટે પોતાનો સંતોષ કે આનંદ જાહેર કરે તેથી અમારી શાસનસેવા માટે સમાજમાં થતી ગણુના જોઈ અમેને પણ હર્ષ થાય તે સ્વાભાવિક છે. હકીકત એ છે જે આ વખતે આત્માનંદ પ્રકાશના ગ્રાહકોને શ્રી ધર્મરત્ન પ્રકરણ નામનો ઉત્તમ ગ્રંથ ભેટ આપેલ છે તેને માટે વીરમગામનિવાસી વકીલ છોટાલાલભાઈ ત્રિકમલાલ પારેખ સભા ઉપર પત્ર લખી નીચે પ્રમાણે જણાવે છે:—

શ્રી જૈન આત્માનંદ સભાના સેક્રેટરી સાહેબો, ભાવનગર.

“ પત્ર લખવાનું મન સભા તરફથી પ્રસિદ્ધ થયેલ ધર્મરત્ન પ્રકરણનું ભાષાંતર આદ્યંત વાંચવાથી થયેલું છે.

આ છુક વાંચી મને ઘણોજ આનંદ થયો છે અને જાણુવા જોગ તથા મનન કરવાયોગ્ય ઘણી બાબતો મળી છે.

હાલના સમયમાં તેમજ કહો કે હાલના વાતા પવનના જમાનામાં, આ ગ્રંથ બરાબર વાંચવાથી તથા મનન કરવાથી માનસિક મધ્યસ્થતા પ્રાપ્ત કરવાનો તથા સાચવવાનો ઉચ્ચ હેતુ કેટલેક અંશે સાધી શકાય છે. ટુંકાણુમાં આ ગ્રંથ દરેક ભાઈએ વાંચવા યોગ્ય છે.

દરેક મનુષ્યે પોતે કેવા થવું જોઈએ અને કેમ વર્તવું જોઈએ તેના માટે આ ગ્રંથ ઘણોજ ઉપયોગી છે. આ ભાષાંતર માટે તમે બધાનો આભાર માનું છું.

૨ બીજી વખત આવૃત્તિ છપાવવી પડે તો નીચેની સુચનાઓ ધ્યાનમાં લેશો.

કેટલેક સ્થળે કથાઓ આપી છે કેટલેક સ્થળે બીજા ગ્રંથમાં કથા જેવા જણાવેલ છે, તો બીજા ગ્રંથમાંથી ઘણા ભાઈઓ કથાઓ વાંચતા નથી, તેવી કથાઓથી ગ્રંથ વધી જાય તેમ નથી માટે જરૂર હવે પછી બધી કથાઓ આ ગ્રંથમાંજ વગર અપવાદે આપશો.

૩ ભાષાંતર સામાન્ય રીતે ઠીક છે. પરંતુ કેટલેક સ્થળે વધારે સરલ નથી જેથી બીજી આવૃત્તિ વખતે બની શકે તેટલું વધારે તેવું કરવા સુચના છે.

જેટલે અંશે યોગ્ય લાગે તેટલે અંશે આ સુચનાઓ આપી છે. વિગેરે વિગેરે.

તા. ૧૬ એપ્રિલ સને ૧૯૨૭ દા. પોતાના.

ધાર્મિક અભ્યાસક્રમ.

૨૯૩

ધાર્મિક અભ્યાસક્રમ.

પાલીતાણામાં આવેલા શ્રી યશોવિજયજી જૈન ગુરુકુળમાં છેલ્લા ત્રણ વર્ષથી વિદ્યાર્થીને શિક્ષણ આપવાને અંગ્રેજી ચોથા ધોરણ સુધીની ખાસ અંગત સ્કુલ ખોલવામાં આવી છે તે સાથે ધાર્મિક શિક્ષણ પણ વર્ગવાર ધોરણમાં નિયમીત દાખલ કરવામાં આવ્યું છે.

હાલ દેશમાં સર્વત્ર પાઠશાળાઓ ચાલે છે. અને તે માટે અભ્યાસક્રમની સામાન્ય રૂપરેખા થઈ છે. પરંતુ તે ક્રમ વિચારણાને દીર્ઘકાળ પસાર થવાથી થયેલા અનુભવો અને નવી તૈયારીઓને સાનુકુળ યોજના થવાની કમિટીને જરૂર લાગવાથી તે કામ માટે ગાંધી વલ્લભદાસ ત્રિભુવનદાસ તથા શાહ કુતેહચંદ ઝવેરભાઈની રહેનાર ભાવનગરનાની સખ કમીટીને સોંપાયું. ને તેમણે તૈયાર કરેલ ક્રમ ગયા જાન્યુઆરી માસમાં શ્રીયુત ઉમેદચંદ દોલતચંદ બરોડીયાએ ગુરુકુળની મુલાકાતે આવતાં કમિટી સાથે બેસી ચર્ચાપૂર્વક સ્પષ્ટ કરવા પછી જનરલ કમીટીએ તે ક્રમ ગુરુકુળની સ્કુલમાં ચલાવવાને નિર્ણય કર્યો છે જેમાં—

ધોરણ ૧ હું—

(૧) સામાયિક અને ચૈત્યવંદન મૂળ વિધિ સહિત. (૨) ક્રિયાના ઉપકરણના નામો અને ઉપયોગ. (૩) ચૈત્યવંદન અને સ્તવન દશ દશ, પાંચ સ્તુતિઓ સાથે મુખપાઠ. (૪) શ્રી સિદ્ધચંદ્રજીના નવ પદોના નામ વર્ણુ સાથે, ચોવીશ જીનેશ્વરોના નામ વર્ણુ અને લંછન સાથે, પાંચ પરમેષ્ઠીના ગુણો સંખ્યા માત્રથી. (૫) સામાન્યજ્ઞાન માટે જૈનધર્મ પ્રવેશ પોથી ભા. ૪ માં થી દર્શન, પૂજા અને સામાયિક, એ ત્રણે પાઠો મોઢેથી સમજાવવા.

ધોરણ ૨ જી—

(૧) સામાયિક અને ચૈત્યવંદનના અર્થ. (૨) દેવશી તથા રાષ્ટ્રપ્રતિક્રમણ મૂળ. (૩) ચૈત્યવંદન ૧૦ તથા સ્તવનો ૧૦ તથા સ્તુતિઓ પાંચ. (તીર્થોની સાથે) મુખપાઠ. (૪) મુહપત્તિના પચીસ બોલ, વાંદણાના આવશ્યકો સામાયિકના બીજીશ દોષ, પૂજની સત્તથુદ્ધિ. દર્શનિક, પાંચ અભિગમ, ત્રણ નિસિદ્ધિ અને દેરાસરની આશાતનાના નામો. (૫) સમ્યકત્વના ૬૭ બોલ મૂળ તથા સામાન્ય અર્થ.

ધોરણ ૩ જી—

(૧) બે પ્રતિક્રમણના. અર્થ વિધિ સહિત. (૨) સકલાહત અને અજીતશાન્તિ મૂળ. (૩) બરહેસરની સગાયમાં આવતા મહાન પુરૂષ તથા સતીઓના જીવનવૃત્તાંત ટુંકમાં. (૪) આચારોપદેશ ગ્રંથમાંથી શ્રાવકાચારના બે વર્ગો ટુંકી સમજ સાથે.

૨૯૪

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

ધોરણ ૪ મું—

(૧) અતિચાર મોટા, ઘૂહતશાન્તિ તથા સંતિકરં મૂળ. (૨) સકલાહિત અને પચ-ખખાણુ અર્થ સાથે. (૩) જીવવિચાર અર્થ સાથે (૪) આચારોપદેશ પૂરો ટુંકી સમજ સાથે. (૫) બાકીના ત્રણ પ્રતિકમણુની વિધિ.

ધોરણ ૫ મું—

(૧) નવતત્વ વિસ્તારથી અર્થ સાથે. (૨) અજીતશાન્તના અર્થ તીજ્યપદ્ધત અને નમિઉણુ મુખપાદ અર્થ સાથે. (૩) જૈનતત્વ સાર ગ્રન્થનો અડધો વિભાગ સમજાવવો. (૪) શ્રાદ્ધગુણવિવરણુ ગ્રન્થનો અડધો વિભાગ સમજાવવો. (૫) પંચપરમેષ્ઠીના ૧૦૮ ગુણો વિસ્તારપૂર્વક કરાવવા.

ધોરણ ૬ ડું—

(૧) ભક્તામર સ્તોત્ર મૂળ અર્થ સાથે. (૨) જૈનતત્વસાર અને શ્રાદ્ધગુણવિવરણુના બાકીના વિભાગો પૂરા. (૩) સાત નય, સાત ભંગ, અને ચૌદગુણસ્થાનકના નામો વિસ્તારપૂર્વક અર્થ સહીત. (૪) કર્મની મૂળ તથા ઉત્તર પ્રકૃતિના ભેદો અર્થ સહિત તથા ઉદય, ઉદીરણુ, સત્તા અને બંધનું સ્વરૂપ. (૫) શ્રી મહાવીર સ્વામી ચરિત્રમાંથી અમુક અમુક પ્રસંગો સમજણુ સાથે.

ધોરણ ૭ મું—

(૧) ષટ્દ્રવ્ય (દ્રવ્યગુણુ પર્યાયનો રાસ) અર્થ સહિત. (૨) કલ્યાણમંદિર સ્તોત્ર અર્થ સાથે. (૩) આત્મજ્ઞાન પ્રવેશિકા, શાન્તિનો માર્ગ, જૈનીઝમનું રહસ્ય કહેવું.

ધોરણ ૮ મું—

(૧) તત્વાખ્યાનમાંથી જૈન દર્શનનો વિભાગ. (૨) શ્રી યશોવિજયજી કૃત જ્ઞાન સાર-માંથી ચુંટી કહાડેલા ૧૨ અષ્ટકો મૂળ અર્થ સાથે. (૩) સવાસો ગાથાનું શ્રી સીમંધર સ્વા-મિજીનું સ્તવન અર્થ સાથે.

ઉપરના ક્રમમાં કંઈ સુચના કે સલાહ આપવા જેવું જણાય તો શિક્ષણુ રસિક સંસ્થાઓ, વિદ્વદ્ મુનિવરો તથા પાઠશાળાઓના સંચાલકો યોગ્ય સલાહ આપી શકે અને અનુકુળ જણાય તેઓ અનુકરણુ કરી શકે તે માટે આ ક્રમ પ્રકટ કરવા વિનંતિ છે.

સ્થાનિક કમીટી.

યશોવિજયજી જૈન ગુરૂકુળ—પાલીતાણા.

આ સભા તરફથી બહાર પડેલ ઉત્તમોત્તમ ગુજરાતી પુસ્તકો.

૧ શ્રી જૈન તત્વાદર્શ (શાસ્ત્રી)	૫-૦-૦	૨૬ અધ્યાત્મમત પરીક્ષા	૦-૪-૦
૨ નવતત્વનો સુંદર ખોધ	૦-૧૦-૦	૨૭ ગુરુગુણ છત્રીશી	૦-૮-૦
૩ જીવવિચાર વૃત્તિ	૦-૬-૦	૨૮ શ્રી શત્રુઙ્ગ્ય તીર્થ સ્તવનાવલી	૦-૫-૦
૪ જૈન ધર્મ વિષયિક પ્રશ્નોત્તર	૦-૮-૦	૨૯ જ્ઞાનામૃત કાવ્યકુંજ (જ્ઞાનસાર અષ્ટક ગદ્ય, પદ્ય, અનુવાદ સહિત)	૦-૧૨-૦
૫ જૈનતત્વસાર મૂળ તથા ભાષાંતર	૦-૬-૦	૩૦ શ્રી હિપદેશ સંપત્તિકા	૧-૦-૦
૬ દંડક વિચાર વૃત્તિ મૂળ. અવચૂરિ	૦-૮-૦	૩૧ સંખોધ સિત્તરી	૧-૦-૦
૭ નવમાર્ગદર્શક	૦-૧૨-૦	૩૨ મુણમાલા (પંચપરમેષ્ઠિના ૧૦૮ ગુણનું વર્ણન અનેક કથાઓ સહિત)	૧-૮-૦
૮ હંસવિનોદ (શાસ્ત્રી)	૦-૧૨-૦	૩૩ સુમુખનૃપાદિ કથા.	૧-૦-૦
૯ કુમાર વિહાર શતક, મૂળ અવચૂરિ અને ભાષાંતર સાથે (શાસ્ત્રી)	૧-૮-૦	૩૪ આદર્શ સ્ત્રી રત્નો	૧-૦-૦
૧૦ પ્રકરણ સંગ્રહ	૦-૪-૦	૩૫ શ્રી નેમનાથ ચરિત્ર	૨-૦-૦
૧૧ નવાણું પ્રકારો પૂર્ણ અર્થ સહિત	૦-૮-૦	૩૬ શ્રી સુપાર્શ્વનાથ ચરિત્ર ભા. ૧ લો.	૨-૦-૦
૧૨ આત્મવલ્લભ સ્તવનાવલી	૦-૬-૦	૩૭ શ્રી સુપાર્શ્વનાથ ચરિત્ર ભા. ૨	૨-૮-૦
૧૩ મોક્ષપદ સોપાન	૦-૧૨-૦	૩૮ શ્રી દ્વાન પ્રદીપ	૩-૦-૦
૧૪ પ્રશ્નોત્તર પુણ્યમાલા (શાસ્ત્રી)	૦-૧૪-૦	૩૯ શ્રી નવપદજી પૂર્ણ અર્થ કૃતનોદ સહિત	૧-૪-૦
૧૫ શ્રાવક કલ્પતરુ	૦-૬-૦	૪૦ શ્રી કાવ્ય સુધાકર	૨-૮-૦
૧૬ આત્મપ્રબોધ ગ્રંથ (શાસ્ત્રી)	૨-૮-૦	૪૧ શ્રી ધર્મરત્ન પ્રકરણ	૧-૦-૦
૧૭ આત્મવલ્લભ પૂર્ણ સંગ્રહ	૧-૮-૦	૪૨ શ્રી આચારોપદેશ (રેશમી પાકું કપડાનું બાઈડીંગ)	૦-૮-૦
૧૮ જંજીરવામી ચરિત્ર	૦-૮-૦	૪૩ કુમારપાળ પ્રતિબોધ.	છપાય છે.
૧૯ જૈન ગ્રંથ ગાંધડ (ગુજરાતી)	૧-૦-૦	૪૪ ધર્મખિન્દુ (આવૃત્તિ બીજી)	”
૨૦ તપોરત્ન મહોદધિ ભાગ ૧-૨ તમામ તપ વિધિ સાથે	૧-૦-૦	૪૫ શ્રી પંચપ્રતિક્રમણ અર્થ સહિત	૧-૧૨-૦
૨૧ સમ્યક્ત્વ સ્તવ	૦-૪-૦	૪૬ શ્રી પ્રભાવક ચરિત્ર	છપાય છે.
૨૨ ચંપકમાળા ચરિત્ર	૦-૮-૦	૪૭ શ્રી વિમલનાથ ચરિત્ર	”
૨૩ શ્રી સમ્યક્ત્વ કૌમુદી	૧-૦-૦		
૨૪ પ્રકરણ પુણ્યમાલા બીજી	૦-૮-૦		
૨૫ અનુયોગદ્વાર સૂત્ર	૦-૮-૦		

પરચુરણ પુસ્તકો.

તત્વનિર્ણયપ્રાસાદ	૧-૦-૦-૦	સન્ન્યાયમાળા ભાગ ૧ લો	૨-૦-૦-૦
પ્રમેયરત્નકોપ	૦-૮-૦-૦	” ભાગ ૨ જો	૨-૦-૦-૦
જૈનભાનુ	૦-૮-૦-૦	” ભાગ ૩ જો	૨-૦-૦-૦
વિશેષનિર્ણય	૦-૮-૦-૦	” ભાગ ૪ થો	૨-૦-૦-૦
વિમલવિનોદ	૦-૧૦-૦-૦	સમ્યક્ત્વદર્શન પૂર્ણ	૦-૧-૦-૦
સન્ન્યસનસન્નિમત્ર	૪-૦-૦-૦	ચૌદરાજલોક પૂર્ણ	૦-૧-૦-૦
અભયકુમારચરિત્ર ભાગ ૧ લો	૨-૪-૦-૦	નવપદજી મંડલ	૦-૪-૦-૦
” ભાગ ૨ જો	૩-૦-૦-૦	નવપદજી મંત્ર	૦-૨-૦-૦

ઉપરનાં પુસ્તકો સિવાય શ્રી જૈનધર્મ પ્રસારક સભા, શા. મેઘજી હીરજી બુક્સેલર, શ્રાવક બીમસી માણેક, સહીત અમૃતલાલ અમરચંદ. વિગેરેનાં પુસ્તકો પણ અમારે ત્યાંથી મળી શકશે. નફો જ્ઞાનખાતામાં જાય છે. જેથી મંગાવનારને પણ લાભ છે.

લખો:—શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા-લાવનગર.

નીચેના ગ્રંથો છપાય છે.

૧. કુમારપાળ પ્રતિબોધ—ઇતિહાસ અને ઉપદેશની દૃષ્ટિએ અનેક કથાઓ સહિત—શ્રી હેમચંદ્રાચાર્ય મહારાજે કુમારપાળ રાજાને જે ઉપદેશ દ્વાંત—કથાઓ સહિત આપી જૈન રાજા બનાવેલ છે, તે અન્યધર્મી વાંચતાં પણ જૈન બની બચ છે તો જૈનધર્મી તે વાંચતાં પરમ જૈન બને તેમાં શું નવાઈ ? ૬૦ કારમ શુમારે ૫૦૦ પાના રોયલ મોટી સાઇઝ=શેઠ નાગરદાસભાઈ પુરૂષોત્તમદાસ રાણપુર નિવાસીની સહાયવડે તેમની સીરીઝ તરીકે—
૨. શ્રી ધર્મખિન્દુ ગ્રંથ—શ્રી હરિભદ્રસૂરિ મહારાજ કૃત મૂળ તથા ભાષાંતર સાથે. આપણી શ્રી જૈન કોન્ફરન્સની એજ્યુકેશનબોર્ડે પાઠશાળાઓના અભ્યાસક્રમ તરીકે દાખલ કરેલ છે. દરેક જૈન તેનો અભ્યાસી હોવો જોઈએ.
૩. શ્રી પેથડકુમાર ચરિત્ર—અર્વાચીન ઇતિહાસીક ગ્રંથ ઉત્તમ ચરિત્ર મૂળ આ સભાએ છપાવેલ છે આ તેનું ભાષાંતર છે.
૪. શ્રી વિમલનાથ ચરિત્ર—વિવિધ ઉપદેશ અને ચમત્કારિક અનેક કથાઓ સહિત (ખાસ વાંચવા લાયક)
૫. શ્રી પ્રભાવક ચરિત્ર—અર્વાચીન ખાવીશ મહાન (આચાર્યશ્રી) પુરૂષોત્તમ ચરિત્રો (ઇતિહાસિક ગ્રંથ).
૬. આત્મવિશુદ્ધિ.

છપાઈ તૈયાર થયેલ અપૂર્વ ગ્રંથ.

“ ગુરુતત્ત્વ વિનિશ્ચય । ”

પ્રસ્તુત ગ્રંથના કર્તા ન્યાયાચાર્ય મહોપાધ્યાય શ્રીમાન યશોવિજયજી મહારાજ છે. ગુરુતત્ત્વના સ્વરૂપનો સંગ્રહ વાંચકોને એકજ ઠેકાણે મળી શકે એવા ઉદ્દેશથી તેઓશ્રીએ જૈનાગમોનું દોહન કરી પ્રસ્તુત ગ્રંથમાં તેવા સંગ્રહને રોચક અને સરલ છતાં પ્રૌઢભાષ માં વર્ણવેલ છે જેનો ખ્યાલ વિદ્વાન વાંચકોને ગ્રંથના નિરીક્ષણથી આવી શકશે.

સંસ્કૃત ભાષાને નહીં જાણનાર સાધારણ વાંચકો પણ પ્રસ્તુત ગ્રંથ માટેની પોતાના જિજ્ઞાસા પૂર્ણ કરી શકે તે માટે ગ્રંથની આદિમાં સંપાદક ગ્રંથનો તેમજ તેના કર્તાનો પરિચય કરાવી ગ્રંથનો તાત્વિક સાર તથા વિષયાનુક્રમ આદિ ગુજરાતી ભાષામાં આપેલ છે. અને અંતમાં ઉપયોગી પરિશિષ્ટો તથા ઉપાધ્યાયજીના અગ્રાત બે અપૂર્વ ગ્રંથોનો ઉમેરો કરવામાં આવ્યો છે.

ખપી મુનિમહારાજે તેમજ ગૃહસ્થોએ મંગાવવા સાવધાન રહેવું. દરેક લાભ લઈ શકે તે માટે કિંમત અડધી રાખવામાં આવી છે. કિંમત રૂ. ૩-૦-૦૦ ટપાલ ખર્ચ જુદું પડશે અમારે લાંબી મળી શકશે.

ઐતિહાસિક સાહિત્યના રસજોને ખાસ તક.

જૈન ઐતિહાસિક ગૂર્જર કાવ્યસંચય.

શ્રીમાન્ પ્રવર્તકજી મહારાજ શ્રી કાન્તિવિજયજી જૈન ઐતિહાસિક ગ્રંથમાળાનું આ સાતમું પુણ્ય છે, કે જેમાં જુદા જુદા એકત્રીશ મહાપુરૂષો સંબંધી તેત્રીશ કાવ્યોનો સંચય છે. તેના સંગ્રાહક અને સંપાદક શ્રીમાન્ જિનવિજયજી આચાર્ય ગુજરાત પૂરાતત્ત્વ મંદિર છે. કાવ્યોનો રચનાકાળ ચૌદમા સૈકાથી પ્રારંભી વીસમા સૈકાના પ્રથમ ચરણ સુધી છે. આ સંગ્રહથી આ છ સૈકાના અંતર્ગત સૈકાઓનું ગુજરાતી ભાષાનું સ્વરૂપ, ધાર્મિક, સમાજ અને રાજકીય વ્યવસ્થા, રીતરીવાજો, આચારવિચાર અને તે સમયના લોકોની ગતિનું લક્ષ્યિન્દુ એ દરેકને લગતી માહિતીઓ મળી શકે છે. કાવ્યો તે તે વ્યક્તિ મહાશયોના રંગથી રંગાયેલ હોય તેમાંથી અદ્ભુત કલ્પના, ચમત્કારિક બનાવો અને વિવિધ રસોના આસ્વાદો મળે છે. આ કાવ્યોનો છેવટે રાસસારવિભાગ ગદ્યમાં આપી આ ઐતિહાસિક ગ્રંથને વધારે સરલ બનાવ્યો છે. વિદ્વાનોની સર્વોત્તમ સાહિત્ય પ્રસાદી આમાં છે. વિશેષ લખવા કરતાં વાંચવા લલામણુ કરીએ છીએ.

કિંમત ર-૧૨-૦ પોસ્ટેજ જુદું.

શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા—ભાવનગર.

“ શ્રી આચારોપદેશ ગ્રંથ. ”

આચાર એ પ્રથમ ધર્મ છે, તે શું છે તે આ ગ્રંથમાં બતાવેલ છે. રાત્રિના ચતુર્થ પહેરે (બ્રાહ્મસૂત્ર વખતે) શ્રાવકે જાગૃત ધર્મ શું ચિંતવવું? ત્યાંથી માંડીને આખા દિવસની તમામ વ્યવહારિક તેમજ ધાર્મિક કરણી કેવા આશયથી તથા કેવી વિધિથી શું કરવી? રાત્રિએ શયનકાળ સુધીમાં, મન, વચન, કાયાની શુદ્ધિપૂર્વક ધર્મ આજ્ઞાઓના પાલન તરીકેનું આચાર વિધાન કેવું હોવું જોઈએ? વગેરે અનેક ગૃહસ્થ ઉપયોગી જીવનમાં પ્રતિદિન આચરવા યોગ્ય સરલ, હિતકર યોજના આ ગ્રંથમાં બતાવેલ છે. શ્રાવકધર્મને માટે શરૂઆતથી પ્રથમ શિક્ષારૂપ આ ગ્રંથ હોઈ એક ઉત્તમ કૃતિ છે. કોઈ પણ જૈન નામ ધરાવનાર વ્યક્તિ પાસે તેના પઠન પાઠન માટે આ ગ્રંથ અવશ્ય હોવો જોઈએ. કેટલેક સ્થળે જૈન શાળાઓમાં ધાર્મિક શિક્ષણ માટે ચલાવવા નકી થયેલ છે. કિંમત મુદલ રૂ. ૦-૮-૦

“ શ્રી ધર્મરત્ન પ્રકરણ. ”

સર્વ ધર્મ સ્થાનની ભૂમિકારૂપ એકવીશ શ્રાવકના ગુણનું વર્ણન, ભાવશ્રાવકના લક્ષણો, ભાવ સાધુના લક્ષણો, સ્વરૂપ અને ધર્મરત્નનું અનંતર, પરંપર ફળ, અનેક વિવિધ અઠ્ઠાવીશ કથાઓ સહિત આ ગ્રંથમાં આપવામાં આવેલ છે. પ્રથમથી છેવટ સુધીના તમામ વિષયો ઉપદેશરૂપી મધુર રસથી ભરપૂર હોઈ તે વાંચતા વાચક જાણે અમૃત રસનું પાન કરતો હોય તેમ સ્વાભાવિક જણાય છે. વધારે વિવેચન કરતાં તે વાંચવાની ખાસ લલામણુ કરવામાં આવે છે. કિંમત રૂ. ૧-૦-૦

ઉદાર મૈત્રી.

પ્રથમ પદે સાવધાન રહેવાનું છે કે આપણા સ્નેહનું અધિષ્ઠાન યથા ન્યાય હોય; કારણ કે, સ્વતઃ મૈત્રીને પણ જો અન્ય વિલોભનકારણ હોય તો તે મૈત્રી કય વિક્રયનું ભાજ્ય બને છે. સહભાગ્ય પર પોતાની મૈત્રીનો આશ્રય રાખનાર મૈત્રીના ગૌરવને ન્યુન કરે છે. જ્યારે કોઈ મનુષ્ય એમ કહે કે હું રોગ, કારાગ્રહ અથવા દરીદ્રાવસ્થામાં આવી ફસું તે સમય મિત્ર મને સાહાય્યકારી થશે એવી રીતિનો મિત્રોનો વિચાર બાંધી મનથી આનંદ પામવો એ તેનું માનસિક લાઘવ દર્શાવે છે. મારા મિત્રને હું સાહાય્ય કરીશ એમ વિચારી મગ્ન રહે તેને વીર જાણવો. સ્વાર્થ માટે જ અન્ય સાથે સ્નેહ બાંધે તે ખરેખરો બ્રાન્તિમાં ભમે છે. સ્વાર્થપરાયણ મૈત્રી સિદ્ધિના સમયથી અધિકસ્થાયિ નીવડતી નથી અને આ કારણને લીધે સમૃદ્ધિયુક્ત પુરૂષોને તેના સંપત્તિના સમયમાં અનેક પૃષ્ઠગામિ મળે છે; પરંતુ જ્યારે સહભાગ્યનો પ્રતિકૂલ વાયુ વાય છે, ત્યારે કોઈ તેની પાસે હુંકતું એ નથી. અદ્વૈતકાલિક અને તાલિમિત્રો કસોટી કર્યે મિત્ર નિવડે જ નહિ. કેટલાક લોકો પોતાના મિત્રથી ભય પામી અથવા અન્ય સ્થળમાં પોતાનો સ્વાર્થ સાધવા તેને ત્યજે છે; વળી કેટલાક તો તેને શત્રુના હાથમાં સમર્પે છે. સ્વાથને લક્ષ્ય બનાવી વર્તન રાખવું એ મૈત્રી નહિ, પણ સંધિકમ કહેવાય. વર્તમાન સમયની બ્રષ્ટતાને લીધે પ્રાચીન કાળમાં પ્રખ્યાતિ પામેલી મૈત્રી અર્વાચીન સમયમાં હુંડનનું સાધન થઈ પડયું છે. તમારા ઈચ્છાપત્રનું અન્ય સ્વરૂપ કરો અને તમારો મિત્ર સત્વર તમારો ત્યાગ કરશે. મારી માન્યતા પ્રમાણે મૈત્રીનો હેતુ એ છે કે, મનુષ્યે પોતાથી અધિક પોતાના મિત્રને પ્રીય ગણવો અને તેનું સંરક્ષણ કરવા પોતાના પ્રાણ ઉઘાસથી અર્પવા. મેં તો સિદ્ધ કરી સ્વીકાર્યું છે કે પ્રાણ પુરૂષો મિત્ર થઈ શકે છે અને બાકી બીજા તો તાલીમિત્ર જાણવા. અને તે બેમાં જેટલો ફેર તેટલો મૈત્રી અને સ્નેહસાવમાં સમજવો; તાલીમિત્રથી વારંવાર આપણને અલાભ થાય, પરંતુ મિત્રથી તો આપણને સદૈવ લાભ જ થાય, કારણ કે તે પોતાના મિત્રને પ્રત્યેક પ્રસંગે સુખ અને દુઃખમાં સમાન રીતે સહભાગી સાહાયક રહે છે. જે મનુષ્ય પર આપણો પ્રેમ હોય તેનાથી અંતરસ્થ હોવા છતાં આપણને અતિઆશ્વાસન પ્રાપ્ત થાય છે; પરંતુ તેનું સ્વરૂપ મ્હાન અને ગ્લાન ભાસે છે, પરંતુ મિત્રના સામિપ્ય અને સન્મુખ સંભાષણનું સુખ હૃદયમાં વસે છે, વિશેષતઃ જેવા વાંછના યોગ્ય પુરૂષ સ્નેહનું પાત્ર થવા પ્રાપ્ત થાય તો પછી હૃદય સુખની શ્રીમા નહિ.

“ સુખી જીવન ”